

Na srdci

(in)formační měsíčník
vikariátu Pelhřimov,
regionu F. B. Vaňka

5/26

Farnost: Pacov

Doporučený příspěvek: 40 Kč

Malba: Tereza Páralová

Neexistuje samota vztahu, máme Otce i Matku

Vážení čtenáři časopisu Na srdci, nacházíme se zhruba v polovině velikonoční doby, v čase dalšího očekávání a přípravy, a to na Seslání Ducha svatého.

Také vstupujeme do měsíce května, měsíce Panny Marie. Měsíce, kdy se konají májové pobožnosti, pouťe, spojené s putováním do mariánských svatyní.

Někteří se už po generace vracejí na stále stejná místa, ale s obměňujícími se generacemi, kde čerpají sílu k neviditelným zítřkům. Měsíc květen, měsíc života a naděje.

O Panně Marii toho tolik v evangeliích zaznamenáno nemáme, a možná proto se k ní snažíme různými způsoby a cestami přibližovat.

V Marii nevidíme pouze matku vtěleného Slova, ale také vrcholné dílo Ducha svatého a obraz mateřské tváře Boha Otce.

Mariina svatost spočívá v tom, že je zcela proniknuta Boží slávou naplněnou v Synu, který nám ji daroval na kříži za naši matku. Otec náš a matka naše.

Neexistuje samota vztahu, máme Otce a máme Matku. Maria bez hříchu učí a vede své děti k Synu, který nám dává život věčný. Jsme děti Boží skrze křest a jsme děti Mariiny skrze odevzdání na kříži.

Maria počala svého syna skrze Ducha svatého a o Letnicích na ni - stejně jako na apoštoly - sestoupil Duch svatý.

Ten sestupuje i na nás, proto se mu stejně jako Maria, den ode dne stále více otevíráme a nebojme se nechat se jím naplňovat a vést.

P. Petr Vavřinec Konopík, farář v Novém Rychnově

Na srdci - měsíčník farností vikariátu Pelhřimov. **Příští uzávěrka: 15. května.** Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktor: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz). Tisk: Rain, Jindřichův Hradec (náklad 600 ks). Registrace: MK ČR E 24463. Příspěť lze buď přímo v dotyčném kostele do kasičky nebo v sakristii, dále také na účet farnosti Pelhřimov 620616359/0800 (forma QR platby - viz kód vpravo). Díky za podporu! Archiv čísel najdete na **cerekev.cz** a **farpel.cz**.

Výběr z liturgického kalendáře - 5/2026

1. Sv. Josefa, dělníka
2. Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
- 3. Pátá neděle velikonoční**
6. Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
8. Panny Marie, Prostřednice všech milostí
- 10. Šestá neděle velikonoční**
12. Sv. Nerea a Achillea, Sv. Pankráce, mučedníka
13. Panny Marie Fatimské
- 14. Slavnost Nanebevstoupení Páně**
- 16. Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech**
- 17. Sedmá neděle velikonoční**
18. Sv. Jana I., papeže a mučedníka
20. Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze
- 24. Slavnost seslání Ducha svatého**
26. Sv. Filipa Neriho, kněze
30. Sv. Zdislavy
- 31. Slavnost Nejsvětější Trojice**

Z osobností měsíce: sv. Jana z Arku

Svatá Jana (Johanka) z Arku se narodila asi roku 1412. Ve Francii vypukla 3. etapa Stoleté války a rostl odpor proti anglickým okupantům, kteří se blížili k městu Orleáns. Dívka už od 13 let měla slýchat hlasy světců a andělů, kteří ji sdělily, že byla Bohem vyvolena osvobodit Francii. S vírou ve své poslání v 17 letech přesvědčila panovníka, aby s vojskem zkusila zastavit Angličany. A po tříměsíčních bojích se povedlo nemožné: zastavit okupanty a umožnit korunovaci Karla VII. v Remeši. Poté se ovšem i král začal obávat její popularity. Když byla po zradě zajata, Angličané ji vykoupili a v procesu, řízeném francouzským biskupem, ji odsoudili jako kacířku. Dne 30. 5. 1431 byla 19letá dívka v Rouenu upálena. Navzdory legendám i tomu, že Jana dnes poslouží i jako ikona ženské rovnoprávnosti či důkaz zkostnatělé církve, musel být její život něčím opravdový a úctyhodný, jinak by těžko byla očištěna a roku 1920 též svatořečena. **(hm)**

Kalendárium - náš vikarát

Černovice a okolní farnosti

Pořad bohoslužeb v květnu (Od 1. 5. po mši ve všední dny májová)

NE - Černovice 9.30, Věžná 8:00,

ÚT a PÁ - Černovice 18.00,

ČT - Křeč 18.00

Lidmaňka - 1. 5. v 10.30, Obrataň - 2. 5. v 18.00, Křeč - 10. 5. v 11.00,

Svatá Anna - 13. 5. v 18.00, Brná - 16. 5. v 14.00, Lidmaň - 16. 5. v

16.30, Obrataň - 16. 5. v 18.00, Křeč - 17. 5. v 11.00, Křeč - 23. 5. v

18.00, Sudkův Důl - 29. 5. v 19.00, Obrataň - 30. 5. v 18.00, Šimpach -

30. 5. v 19.30, Dobrá Voda u Pacova - 31. 5. v 11.00

Horní Cerekev a okolní farnosti

2. 5., 17:00 - Veselá, velký růženec

16. 5., 17:00 - sál ZŠ H. Cerekev, chvály s Hagios (**viz plakát**)

18. 5., 18:00 - Horní Cerekev, mši celebuje P. Jaroslav Zygmunt,
poté setkání v Rustikalu

28. 5., 12:00 - 17:30, Veselá, adorace k Nejsvětější svátosti

30. 5. - pěší pouť z Horní Cerekve na Křemešník

Chvojnov a okolní farnosti

1. 5., 17.00 – Chvojnov, 1. pátek v měsíci - adorace, mše svatá

15. 5., 18.00 – Chvojnov, mše svatá pro rodiny s dětmi

16. 5., 17.00 – Kojčice, poutní mše svatá (**viz plakát**)

16. 5., 19.00 – Chvojnov, chvály (**viz plakát**)

Kamenice nad Lipou a okolní farnosti

23. 5., 19.00 – Kamenice n. L, kostel, Stamicovo kvartet (**viz plakát**)

29. 5., Noc kostelů - Kamenice n. L. a Těmice

30. 5., 11.00 – Ctiboř kaple, poutní mše k Nejsvětější Trojici

(poté posezení ve zbrojnici, 31. 5. nebude v 11.00 mše v Častově)

31. 5., 9.30 – Kamenice n. L., při mši 1. svaté přijímání dvou dětí

Lukavec a okolní farnosti

2. 5., 8:00 - Lukavec, 1. sobota, mše sv. a adorace

14. 5., 16.30 – Lukavec fara, otevřené setkání Společně o Bohu
16. 5. - farní zájezd za sv. Františkem do Votic
17. 5., 8.00 - Vyklantice, poutní mše sv. k Janu Nepomuckému
29. 5., 17.00 - 22.00, Noc kostelů, kostel a zahrada

Nový Rychnov a okolní farnosti

23. 5., 20.00 – Dušejov, vigilie slavnosti Seslání Ducha svatého s obnovou biřmovacích závazků

Pelhřimov, Křemešník

1.5., 18.00 – Pelhřimov, mše sv. a májová pobožnost
1.5., 22.00 – Pelhřimov, modlitby mužů, v sále
2. 5., 7.30 – Pelhřimov, Živá růže – mše v kostele
3.5., 18.00 – u kaple sv. Floriána, žehnání polím
5.5.;12.5.;19.5.;26.5., 18.45- Pelhřimov, růženec v učebně na faře
5.5.;12.5.;19.5.;26.5., 19.00 – Pelhřimov, modlitba se zpěvy v sále
7.5.;14.5.;21.5.;28.5. 18.30 – Pelhřimov, adorace se zpěvy v kostele
7.5.;14.5.;21.5.28.5. 23.00-0.00 – Pelhřimov, Svatá hodina - tichá adoraci (přes sakristii)
7.5.;21.5.; 19.00 – Pelhřimov, farní sál, společenství žen
9. 5., 20.00 – Pelhřimov, modlitba celého růžence
13.5.; 27.5.; cca 18.45 – Pelhřimov, biblická hodina na faře
14. - 16. 5. - Pelhřimov, duch. obnova s P. Valanmanalem (**viz plakát**)
16.5. – Lipice, pouť - 13.00 celý růženec, 15.00 mše sv.
17. 5., 10.00 – Pelhřimov, Farní kavárna po „dětské“ mši sv. – fara
22. 5. - 24. 5.– Pelhřimov, 40hodinová adorace v sále na faře
23. 5., 18.30 - mše svatá, ve 20.00 chvály s Noe (**viz plakát**)
29.5.- 17.00- 22.00 – Pelhřimov, Noc kostelů (**viz plakát**)
30. - 31.5. - pouť na Křemešníku (**viz plakát**)

Personalia

Dne 22. května 2026 se dožívá 60 let **P. Václav Šika**, farář v Kamenci nad Lipou. Děkujeme za jeho službu a vyprošujeme mu do dalších let vše dobré, hodně zdraví a hojnost Božího požehnání.

Křemešnická pouť 30. - 31. 5.

MŠE: So 17:00 P. Vojtěch Razima

Ne 8:30 P. Josef Sláčík

10:30 Mons. Vlastimil Kročil

14:00 závěrečné požehnání

PROHLÍDKY So + Ne 15:00

ŘEM. TRHY So 14:00 - 19.00, Ne 8:00 - 16:00

AUTOBUS Ne 9:00: ul. Říčanského, PE -

u hřbitova - Putimov - hotel Křemešník, zpět 15:00

NOC KOSTELŮ V PELHŘIMOVĚ

pátek 29. května 2026
17:00 – 23:00

VSTUPNÉ
DOBROVOLNÉ

HLAVNÍ PROGRAM:

17:00 – KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA PELHŘIMOVSKÝCH KOSTELŮ
– DELŠÍ OKRUH (START PROCHÁZKY U KAPLE PANNA MARIE BOLESTNÉ
– DÁLE KALVÁRIE – KOSTEL SV. VÍTA – KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE)
S PHDR. MARKÉTOU SKOŘEPOVOU PH.D

17:30 – KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA PELHŘIMOVSKÝCH KOSTELŮ – KRATŠÍ
OKRUH (START U KALVÁRIE – DÁLE KOSTEL SV. VÍTA A SV. BARTOLOMĚJE)
S PHDR. MIROSLAVOU KVÁŠOVOU

HLAVNÍ HUDEBNÍ PROGRAM – KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE

17:45 – SLAVNOSTNÍ TROUBENÍ Z KOSTELNÍ VYHLÍDKOVÉ VĚŽE KOSTELA SV. BARTOLOMĚJE
18:00 – 18:00 – HUDEBNÍ VSTUP: HOUSLE + DUDY
18:10 – 18:30 – VYSTOUPENÍ FLÉTNOVÉHO SOUBORU PANÍ UČITELKY LEVÁKOVÉ (ZA KOSTELEM)
18:30 – PŘEDNÁŠKA: PŘÍBĚH KOSTELNÍCH ZVONŮ (SRAZ PŘED DĚKANSTVÍM)
S MGR. JAROMÍROU JIRKŮ
18:45 – 19:00 PRÍVÍTÁNÍ ORCHESTREM PŘED KOSTELEM + BUBENICKÁ SHOW
19:00 – 19:45 HLAVNÍ KONCERT ZUŠ PELHŘIMOV

VEČERNÍ PROGRAM – KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE

20:00 DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ PŘI SVÍČKÁCH
(DIVADELNÍ SOUBOR BEZMASKY PŘI DDM PELHŘIMOV)
20:30 – 21:30 VEČERNÍ CHVÁLY V PODÁNÍ KAPELY NOVÝ EDEN
(BĚHEM CHVAL MOŽNOST ZAPÁLENÍ SVÍČKY PŘED OLTÁŘEM A ODEVZDÁNÍ SVÉ PROSBY BOHU)
22:00 NOČNÍ MŠE SVATÁ

VSECHNY KOSTELY VE MĚSTĚ BUDOU OTEVŘENY OD 17:00 – 22:30 HOD.
OTEVŘENÍ DEPOZITÁŘE SAKRÁLNÍCH PŘEDMĚTŮ – VÝSTAVA V BUDOVĚ DĚKANSTVÍ: 18:00 – 21:00

Více na www.kulturape.cz

SPOLČO HAGIOS ZVE NA

VEČER *chval*

JAK ÚŽASNÝ BŮH!

*"Veliký je Hospodin, velmi chvályhodný, jeho velikost je nevyzpytatelná."
(Žl 145,3)*

SOBOTA 16.5.2026

17:00

Gymnastický sál ZŠ Horní Cerekev

Vstup z nové přístavby. Do sálu není povoleno vcházet v obuvi, proto je vhodné vzít si náhradní přezůvky.

Hagios

hagios_oz

Město Kamenice nad Lipou
a Ústav pro propagaci díla a odkazu Vítězslava Nováka
Vás zvou na koncert

Stamicova kvarteta

Mozart—Vranický—Novák

23. května od 19 hodin
Kostel Všech svatých
Kamenice nad Lipou

vstupné dobrovolné

ODJEZD AUTOBUSEM: v 7:00 hod.
ODKUD : KD MÁJ PELHŘIMOV
NÁVRAT: KOLEM 20 HOD.
PLATBA: 300,- Kč V AUTOBUSU
PŘIHLÁŠKY V SAKRISTII NEBO SMS 731 691 467

SLAVNOST BLAHOŘEČENÍ

Jan Bula a Václav Drbola

První mučedníci moderní české historie

6. června 2026

Areál brněnského výstaviště

Rezervace vstupenek:
www.buladrbola.cz

Brněnská
diecéze

VSTUPENKY JSOU REZERVOVÁNY PRO CELÝ AUTOBUS

Co je blahorečení?

Blahorečení neboli beatifikace je proces, který vede k uznání osoby za „blahorečenou“ v rámci katolické církve. Je to první krok na cestě ke kanonizaci, tedy k prohlášení za svatého. Blahorečení znamená, že církev oficiálně uznává, že daná osoba žila ctnostný a svatý život a je právem uctívána jako vzor pro ostatní věřící.

Proces znamená důkladný průzkum života a skutků kandidáta, zejména hledání důkazů o jeho ctnostech, hrdinství nebo zázracích. Shromážďují se dopisy z pozůstalosti, úřední dokumenty, výpovědi svědků a všechny další dostupné prameny dokumentující život kandidáta na blahorečení. Rozhodnutí pak vyslovuje Papežská kongregace pro blahorečení a svatořečení ve Vatikánu.

Program slavnosti

8:00–9:00 - příchod a příjezd na výstaviště

9:30–11:40 - dopolední kulturně-duchovní program

Zazní živá hudba, vystoupí Petr Špaček & band, silná svědectví, herecká vystoupení, pozdrav biskupa Pavla Konzubla i katecheze P. Josefa Prokeše. Dnem provází moderátorka Barbora Černošková.

11:45–14:00 - polední pauza, dětský program na pódiu

V pavilonu P bude prostor pro rodiny, maminky a děti s možností sledování přenosu. Zahrnuje koncert kapely Brouci, divadelní představení i krátké katecheze. Mezi halami budou sportoviště pro menší i starší děti, skákací hrady a další aktivity.

14:00–14:30 - příprava na slavnostní mši svatou

14:30–16:30 - slavnostní mše svatá

Celebruje kardinál Michael Czerny, kanadský jezuita a brněnský rodák, účast stovek kněží. Doprovodí SBM (Schola brněnské mládeže).

16:30–18:00 - pomalý závěr dne – možnost uctění ostatků blahorečených, koncert na venkovním pódiu

České písničky v Country stylu

29.05.26

NOC KOSTELŮ

WWW.NOCKOSTELU.CZ

KOSTEL VŠECH SVATÝCH V KAMENICI NAD LIPOU

- 18.00** Mše svatá
- 19.00** Zahájení
- 19.05** Varhany a filmová hudba: koncert
(varhany: Lukáš Krajiček, trombon: Michal Mareš)
- 19.30** Komentovaná prohlídka kostela s P. Václavem Šikou
- 20.00** Volná prohlídka s možností návštěvy věže kostela

www.nockostelu.cz

www.facebook.com/farnostkamenice

www.farnostkamenice.cz

Dobrovolné vstupné bude použito na opravu Kaple sv. Máří Magdaleny na Bradle v Kamenici nad Lipou.

POUŤ DO MEDŽUGORJE

Farnost Pacov

připravuje poutní zájezd
na mariánské poutní místo
Medžugorje

termín:

pondělí 4.5.- neděle 10.5.

(odjezd NE 3.5. večer /
návrat PO 11.5. dopoledne)

zkontrolujte si platnost
cestovního pasu

(akceptují i občanský průkaz)

doporučíme pojištění
pro pobyt mimo eurozónu

cena za dopravu

a organizaci poutě **3.900 Kč**

+ ubytování v penzionu

(noc/**13-15€, snídaně 4€, oběd 10€**)

možnost připravit si
jednoduché jídlo samostatně

Průvodce a organizátor:

Monika Štampfelová žijící v Medžugorje

přihlášky v sakristii v Pacově:

(jméno/dat. narození/tel. číslo/bydliště)

nebo na tel.č. **607 937 537** Hana Šímanová

Zájezd Bratislava – Nitra – Topoľčianky – Marianka

Farní úřad Božejov

vás srdečně zve na třídní zájezd, během kterého navštívíme:

- Bratislavu
- starobylou Nitru
- Topoľčianky (letní sídlo prezidentů T. G. Masaryka a E. Beneše)
- Marianku (významné poutní místo nedaleko Bratislavy)

Termín: 20.-22. července

Cena: 3700 Kč

- v ní je zahrnuto:

doprava, ubytování s polopenzí, vstup do zámku v Topoľčiankach

Přihlášky: paní Lenka Šeniglová, tel.: 776 015 002

Vigilie seslání Ducha svatého

SE SPOLEČENSTVÍM
NOVÝ EDEN

SOBOTA 23.5.2026

18:30 MŠE SVATÁ

20:00 CHVÁLY S MODLITBOU ZA VYLITÍ
DUCHA SVATÉHO

**KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE
PELHŘIMOV**

KDYŽ SEŠLEŠ
SVÉHO DUCHA,
JSOU STVOŘENÍ,
A OBNOVUJES
TVÁŘ ZEMĚ.

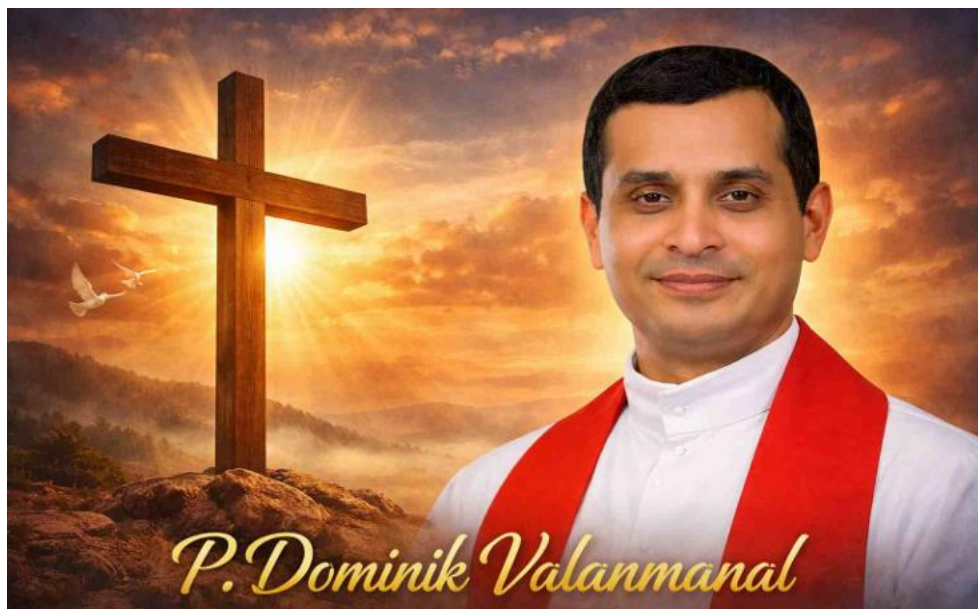
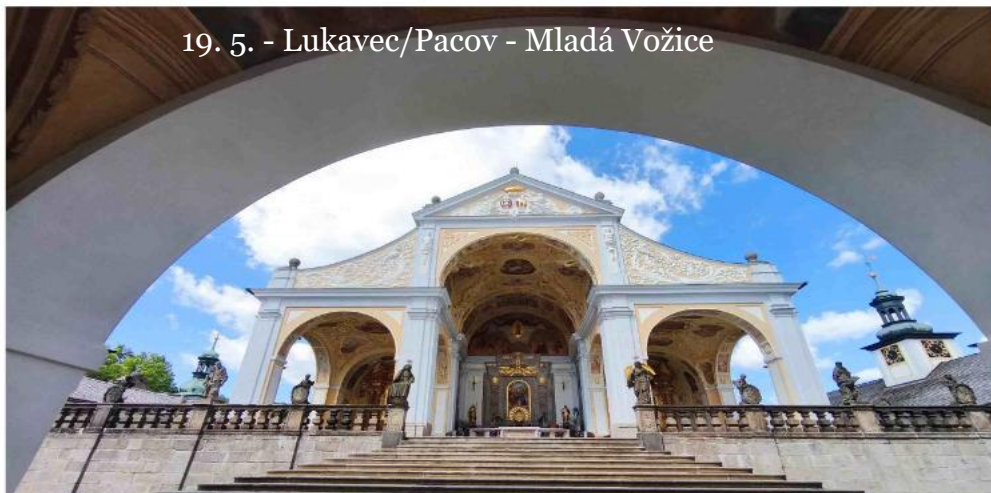
ŽALM 104,30

20.5. - 23.5.

**PĚŠÍ POUŤ
Z MLADÉ VOŽICE
A DALŠÍCH MÍST
NA SVATOU HORU**

19. 5. - Lukavec/Pacov - Mladá Vožice

P. Dominik Valanmanal

Pelhřimov - kostel - 14. – 16. 5.

9-17:30 modlitba, 18 (SO 19) mše, adorace, chvály a vkládání rukou

Smíšený pěvecký sbor KAMÍNEK
a město Kamenice nad Lipou
Vás srdečně zvou na

KONCERT TŘÍ SBORŮ

Vystoupí:

- Buštěhradský pěvecký sbor
- Pěvecký sbor SMETANA J. Hradec
- Smíšený pěvecký sbor KAMÍNEK

sobota 16. května 2026

KAMENICE NAD LIPOU

Kulturní dům v 16:00

Nad touto akcí převzal záštitu starosta města pan Tomáš Tesař.

Večer chval

ve Chvojnově

16/5/26

19.00

farní kostel

svátost
smíření

přímluvná
modlitba

„Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatku.
Dopřává mi odpočívát na travnatých nívách, vodí mě na klidná místa
u vod. Obnovuje mou duši, vede mě po správných cestách
pro své jméno.“

Ž 23, 1-3

farnost_chvojnov

Poutní mše svatá v Kojčicích

v sobotu **16. května** 2026

od **17.00** hodin

v místní kapliče

NÁRODNÍ POUŤ MARY'S MEALS

Kláster Želiv na Vysočině
8. 5. 2026

- 13:00** Setkání příznivců hnutí
Mary's Meals
úvodní slovo od ředitelky Magdy Sedláčkové
- 13:15** „Dvě země, jedna naděje:
příběhy z Malawi a Zambie“
svědectví Kristíny Třeškové a Marka Teličky
- 14:30** Novinky z Informačního
Centra MIR Medjugorje
představí Petr Novák
- 15:00** Růženec
- 16:00** Mše svatá na podporu Mary's Meals
- 17:00** Adorace
- 18:00** Zakončení poutě a požehnání poutníkům

Program poutě je provázený scholou Kecharitomene.

Pro bližší informace o programu poutě kontaktujte: Kristína Třešková, kristina.treskova@marysmeals.org

Jídlo od Mary's Meals mění životy více než 3 milionu
hladovějících dětí každý školní den.

www.marysmeals.cz

Mary's Meals Česká republika z.s., Okružní 843/9a, 638 00 Brno | IČ: 06918735 | č.ú.: 55 102 88/0100

PUŠŤ – VEZMI aneb Postní doba v CMŠ Jonáš

Když jsme ve školce přemýšleli, jak dětem přiblížit postní dobu a jak ji společně co nejlépe prožít jako čas přípravy na Velikonoce, napadla nás jednoduchá, ale výstižná myšlenka: když mám ruce plné a srdce zahlcené, jen těžko mohu přijmout něco nového. Uvažovali jsme proto, čeho bychom se mohli každý týden spolu s dětmi vzdát, abychom uvolnili místo pro to, co je opravdu dobré – pro větší blízkost k Bohu, k druhým i k sobě navzájem.

Naším přáním bylo každý týden otevřít jedno konkrétní téma PUŠŤ – VEZMI, s dětmi je společně prožít a postupně je vnášet do každodenního života. Jak už to ale bývá, ne všechno šlo přesně podle plánu. Do našeho času vstupovala různá „musíme“ (již naplánované divadlo či oslavy narozenin dětí), něco se nám ale přece jen podařilo.

Společně s dětmi jsme se zastavili u témat, která nám pomáhala přemýšlet o tom, co můžeme pustit a co naopak přijmout do svého života. Jedním z prvních bylo: „Pušť hádky – vezmi kamarádství“. Hned na Popeleční středu k nám přišel otec Jaroslav a dětem přiblížil, co postní

Foto: Hana Loskotová

doba znamená. Společně jsme si zkusili čistit minci popelem a přemýšleli o tom, že i naše srdce se může postupně očišťovat a připravovat na velikonoční radost. Na zkorodované minci jsme si mohli lépe představit, co se děje v našem srdci, když nechceme slyšet, co je dobré, ale že i takové srdce se může postupně proměňovat a očišťovat.

Na toto téma přirozeně navázaly i další výzvy jako „Pust’ hračky – vez-mi tvořivost“, „Pust’ televizi – vezmi lepší čas spolu“, nebo „Pust’ slad-kosti – vezmi zdraví“. Povídali jsme si o zdraví, střidmosti a dobrých návycích a objevovali, že péče o zdraví není jen o péči o tělo, ale i o duši.

Četli jsme si biblické příběhy, které nám pomáhaly přemýšlet o dobru, odpuštění, pomoci i blízkosti. Stavěli jsme mosty k sobě i mezi sebou a učili se, že místo hádek můžeme volit spolupráci, tvořivost a společné hledání dobra. Pozvali jsme do školky rodiče a společně jsme tvořili, zpomalili a prožili chvíle jinak než v každodenním shonu.

I tímto způsobem jsme se připravovali na Velikonoce – ve společném čase, v blízkosti a v radosti z toho, že můžeme být spolu. Součástí byla i

návštěva kostela sv. Michaela v Pacově, kde děti mohly navázat na to, co slyšely už ve školce, a znovu se setkat s otcem Jaroslavem.

Za každé povedené PUSTĚ – VEZMI, které se dětem povedlo, si nalepily do obrázku vyprahlé pouště kytičku. Mohli jsme tak sledovat, jak se naše poušť týden po týdnu proměňuje. Tam, kde bylo zpočátku sucho a prázdno, postupně rozkvétal život.

I když se nám nepodařilo uskutečnit vše, co jsme si představovali, možná jsme si tím víc uvědomili, jak těžké je opravdu něco pustit. Jak rádi bychom někdy jen zpomalili, více byli spolu a nechali věci plynout, a přitom je náš běžný život plný povinností a všeho, co „musíme“. Je to skutečná výzva pro malé i velké, ale stojí za to. Vždyť právě Velikonoční příběh nám připomíná, že i když cesta je někdy úzká a těžká, a ne vše se daří podle nás, Bůh dokáže proměňovat i nedokonalost, obyčejnost a drobné kroky v něco nového a krásného.

Přejeme si, aby nás a možná i vás myšlenka PUSTĚ – VEZMI provázela i v dalších běžných dnech!

Za CMŠ Jonáš Petra Kobicová

Tradiční výroba paškálků opět zapojila dětskou fantazii

Druhé březnové Spolčo se na chvojnovské faře neslo především ve znamení tvoření. Sobotní odpoledne jsme zahájili venkovními hrami a po návratu jsme se pustili do vyrábění paškálků, které jsme o týden později na Bílou sobotu při vigílii rozsvítili od velikonočního paškálu. Díky neomezené fantazii dětí vznikly originální nádherné výrobky. Společné odpoledne jsme zakončili povídáním o Velikonocích a výbornou svačinou.

Tereza Kostková

Foto: Tereza Rychtaříková

Kamenice nad Lipou - od Poslední večeře na Zelený čtvrtek přes křížovou cestu až po nedělní Boží hod

V Novém Rychnově uspořádali výstavu k Velikonocům

Netradiční výstava na faře... i tak by se dala nazvat výstava, kterou farníci z Nového Rychnova připravili v prostorách fary. Výstava ve dnech 28. - 29. března byla věnována Velikonocům. Návštěvníci si mohli prohlédnout liturgické předměty používané v tomto období v kostele.

K vidění však nebyly jen předměty, ale byla možnost i ochutnat tradiční velikonoční pokrmy (mazanec, beránek, hlavička, jidáše, boží milosti). Kdo chtěl, měl možnost si vytvořit a vyzdobit vlastní velikonoční svíci – paškál. Návštěvníků bylo hodně a není divu - kdo by si nechťel zblízka prohlédnout třeba ornáty, řehťacky, štolý nebo monstranci... Velké díky všem, kteří se na výstavě podíleli.

Pavλίna Malátová

Foto: autorka a Stanislava Tichá

Již třetím rokem se farnost spojila skrze milosrdenství

Letos proběhla ve Chvojnově již třetí rok celonoční adorace při příležitosti Noci Božího milosrdenství. Tato významná noc odstartovala večerem chval s motivem Plody Boží milosti v sobotu 11.dubna v 19.00 hodin, při kterém byl vystaven Pán Ježíš v Nejsvětější svátosti. Po skončení chval proběhla při Nejsvětější svátosti celonoční adorace, do které se zapojila celá farnost, kdy s Pánem Ježíšem trávil i v ranních hodinách čas stále někdo bdělý. Celonoční adorace byla ráno v 7 hodin ukončena Korunkou Božího milosrdenství a společnou mší svatou. Moc děkujeme všem, kdo se do této akce zapojili. Opět se ukázala síla jednoty farnosti a společenství, uprostřed něhož sídlí Bůh! **Text i foto: Tereza Kostková**

Děti v Pelhřimově připomněly příběh Vzkříšení

Foto: Alena Váňová

Radostnou velikonoční zvěst o Zmrtvýchvstání Pána Ježíše i tento rok sehrály místní děti v pelhřimovském kostele, a to v neděli 5. dubna při mši svaté.

"Herci" se svých rolí zhostili s nadšením. Díky jejich upřímnému projevu a kostýmům jsme znovu mohli prožít příběh naděje a vítězství života nad smrtí.

Celé představení poté vyvrcholilo společným zpěvem písně "Ježíš žije, Aleluja", ke kterému se radostně přidali i lidé v lavicích.

Všem dětem za jejich odvahu a píli patří velké poděkování.

Hana Benešová

Batůžkový projekt Mary's Meals v Lukavci

V Lukavci na faře máme už několik let sběrné místo Batůžkového projektu do škol. Jednu místnost, kterou využíváme hlavně při akcích na farní zahradě, jsme dali k dispozici meziskladu tomuto projektu, který je doplňkovou aktivitou hnutí Mary's Meals. Jeho hlavním posláním je zajistit dětem jedno jídlo denně v místě jejich vzdělávání v nejchudších oblastech světa. Podporovat vzdělání má smysl, protože řeší skrytou příčinu chudoby.

Chceme se s vámi podělit o radost, kterou jsme zakusili. Dlouho jsme tuto místnost neměli tak zaplněnou jako nyní. Nejdříve se nám ozvala paní učitelka Zuzka Sankotová ze ZŠ Krásovy Domky z Pelhřimova, že by přivezli naplněné batůžky, ale že přesně neví kolik. Prý teprve zjistí, kolik dětí a učitelů se zapojilo - jistě budou batůžky z „její“ třídy. A nakonec dali dohromady 130 batůžků naplněných dle pokynů.

Když je více batůžků, převážíme je dál, do Brna nebo do hlavního skladu v Ostravě. Tak jsme si řekli, že se připojíme i s farností a připravili jsme dalších 20 batůžků. A nakonec se k nám ještě dostalo 20 kusů ze ZŠ Čechtice. Máme z toho opravdu radost, že se daří zapojovat ZŠ do tohoto dobrého díla.

A proč vlastně batůžky chystáme? Mnoho dětí zapojených do programu Mary's Meals nemá základní učební pomůcky jako tužky, sešity a další věci. Naplněné batůžky jim tak mohou usnadnit učení a pro mnoho dětí to je jediný dárek, který kdy dostanou. V listopadu 2025 byl z Česka vypraven už druhý kontejner se školními batůžky (celkem 5 528 ks) a mířil do Malawi, kde je poskytováno školní stravování největšímu počtu dětí. Děkuje všem, kteří se do díla zapojují. Zájemci mohou přijet 8. 5. do Želiva na Národní pouť Mary's Meals (viz plakát vepředu). **Miluše Jílková**

Zapoj se do sportovní výzvy Mary's Meals

MOVE FOR HOPE 2026

1.–31. května 2026

Rozhýbej pomoc dětem na Haiti

BĚŽ. JDI. JEĎ NA KOLE.

Každý kilometr, který překonáš, proměníš ve školní obědy pro děti, které by jinak zůstaly hladové.
Stačí se registrovat, uhradit startovné a vyrazit.
Sponzoři proplácejí každý kilometr.

TVŮJ VÝKON DÁVÁ DĚTEM NADĚJI.

Zúčastnit se můžeš i šestidenní štafety napříč Českem (11.–16. května).
Její trasa měří symbolických 550 km – přesné pouhých 550 Kč totiž nasytí jedno dítě po celý školní rok.
Více na moveforhope.cz

Registruj se na www.moveforhope.cz

Mary's Meals Česká republika s.r.o., Denbith B43/5a, 638 00 Břež (IČ: 06992725 | E: 55 502 88-0900 | E: info@marysmeals.cz)

DO BATŮŽKU, PROSÍM, VLOŽTE:

☐ 3 sešity nebo notesy	☐ 1 mýdlo (kostka)
☐ 1 pouzdro na tužky	☐ 1 zubní pasta
☐ 3 tužky	☐ 1 zubní kartáček
☐ 3 pera (ne fixy)	☐ 1 ručník na ruce
☐ 1 guma	☐ 1 tenisák
☐ 1 balení pastelek (ne voskovky)	☐ 1 šaty nebo triko a sukní (girl)
☐ 1 nové ořezávkto	☐ 1 kraťasy a tričko (boy)
☐ 1 pevné pravítko	☐ 1 žabky či sandály
☐ 1 lžice (polévková, kov)	

UŽITEČNÉ RADY

- Vhodné je oblečení pro děti ve věku 4–12 let.
- Batoh, školní potřeby a oblečení mohou být použité, avšak musí být čisté a vhodné k dalšímu použití.
- Označte batůžek štítkem s informací, zda je určen pro dívku (girl), nebo pro chlapce (boy), a odhadem, pro jaký věk (age).
- Prosíme, nepřikládejte žádné hračky či sladkosti – jakékoliv položky nad rámec seznamu jsou automaticky odstraňovány, protože by mohly působit mezi dětmi napětí.

Řehtání v Nové Vsi u Kamenice nad Lipou

Foto: Zuzana Kamírová

Nesoudíme, pomáháme – zpráva z Pochodu pro život

Jako každým rokem i letos, a dá-li Pán to nebylo naposledy, jsem se zúčastnila 11. dubna v Praze Pochodu pro život. Začínal mší svatou ve svatovítské katedrále. Hlavním celebrantem byl arcibiskup pražský a primas český Jan Graubner (*akce se odehrála ještě před uvedením nového arcibiskupa Stanislava Přibyla do úřadu – pozn. red.*).

Společně s ním koncelebrovali náš biskup Vlastimil Kročil, olomoucký biskup Antonín Basler a kněží z různých diecézí – nechyběl ani náš pacovský P. Jaroslav Šmejkal. Z Pacovska nás letos bylo 8 účastníků.

Nyní pár myšlenek z kázání otce arcibiskupa. Upozornil, že nemáme přehlížet hodnoty, které tvoří naši vyspělou kulturu a které vyrostly z přijetí hlášeného evangelia do života. Lidé, kteří poznali, že je miluje až do krajnosti sám Bůh, objevili lidskou důstojnost a správnou hrdost. Tím, že svou láskou k Bohu projevovali láskou k člověku, budovali solidaritu a sociální spravedlnost. Objevili lásku, která žije pro druhé, lásku, která je šťastná ze štěstí druhých.

Ne všichni přijímají tuto kulturu. Někteří jí kladou odpor a považují za střed a vrchol všeho své vlastní já. To ohrožuje mír, protože chybí láska, která hledá dobro druhého. Taková společnost vymírá, nedovede žít pro další generace. Otec arcibiskup povzbuzoval k pravé velikonoční radosti a poslání hlásat evangelium. Radost se touží dělit a žádný odpor nás nemůže zastavit. My nejdeme bojovat, ale nabízet.

V dobách krizí se rodil nový rozkvět skrze ty, kteří evangelium žili. Arcibiskup upozornil, že i když Josef II. zrušil mnoho klášterů, do sta let vyrostla spousta nových. Poukázal na důležitost kongregací, které v Praze vznikaly (na Klárově, přes který pochod mířil, pan Klár vybudoval ústav pro slepce a hledal pro něj řeholnice). Řeholnice tvořily většinu nemocničního personálu.

Otec arcibiskup vyzdvihl rodiče, které vedou děti k Bohu, a vzpomněl na první manželský pár svatořečený spolu: rodiče svaté Terezie z Lisieux. Maminka Zélie chtěla sloužit nemocným jako řeholnice. Když ji nepřijali pro chabé zdraví, rozhodla se pro manželství, do kterého vstoupila s modlitbou: „Prosím tě Pane, daruj mi mnoho dětí a dej, aby

se ti všechny zasvětily.“
 U pěti se toto přání
 naplnilo, i když až po
 její smrti.
 Cesta k obroděcírkve i
 společnosti není možná
 bez obrody rodin. Je
 třeba pozvat do našeho
 světa Ježíše, nechat ho
 dívat se našima očima.
 Když bude v našem
 životě na prvním místě,
 když povedeme pří-
 kladem i výchovou dětí,
 když obnovíme svůj
 život z víry, vykvete
 nová naděje.

Foto: Jaroslav Lízner/Člověk a víra

Dvě barvy růží

Po mši jsem se zastavila u kaple sv. Václava. Po modlitbě jsem poprosila o přímlovu sv. Jana Nepomuckého u jeho hrobu s přáním, abychom nikdy nezapomněli na hodnoty, které tito světci vyznávali. Můj pohled spočinul na množství překrásných růží před hlavním oltářem. Ty rudé byly přineseny za děti připravené o život umělým potratem a ty bílé za děti, kterým byla dána možnost se narodit.

Kéž těch rudých růží nepřibývá, ale ubývá, pomyslela jsem si - aby naše budoucnost byla stále méně rudá, aby měla barvu Velikonoc, barvu života, za který jsme přijeli pochodovat.

Hnutí pro život (HPŽ) tento pochod pořádá už 25 let. Podle předsedy HPŽ Radima Ucháče se nyní více než to, zda je nenarozené dítě člověkem, řeší životní situace žen, které se obávají, že třeba kvůli finanční situaci musí podstoupit potrat. „Právě kvůli nim povzbuzujeme společnost, aby jim ve svízelných situacích pomohla. Nesoudíme. Pomáháme,“ řekl. Hnutí se podařilo prosadit řadu zákonů na pomoc i studujícím matkám, aby s narozením dítěte neklesala životní úroveň rodiny,

a zřídit Linku pomoci, jejíž zakladatelkou je místopředsedkyně HPŽ Zdeňka Rybová.

Zášti už bylo dost

Na Hradčanském náměstí jsme se začali řadit do skupin. Já jsem se připojila ke skupině, kterou zřejmě vedli dominikáni. Prožila jsem s nimi promodlenou cestu, takže jsem ani tolik nevnímala bolest v kolenou.

Viděla jsem i staré lidi s berlemi, jak statečně dávali najevo, že jsou pro život. Modlitby střídaly písně z kancionálu se zastávkami pro děti, aby mohly zdobit chodníky srdíčky s dětskýma nožičkami.

Přes šablony je sprejovaly a přitom byly ověšené balonky, takže to neměly lehké. Ale byly moc šikovné a ukazovaly, že slavíme opravdové jaro, dobu naděje, počátku čerstvých sil. Bylo to vidět na všech - kromě našich odpůrců. Obdivovala jsem trpělivost, jakou s nimi měli účastníci pochodu. Odpůrci pískali, skandovali propotrátová hesla a

snažili se pochod narušit. Byli ještě příliš mladí, nevěděli, že život je dar. Nikdo se jim zřejmě nevěnoval. Nevíme, jaké měli zkušenosti. A jak říkal otec arcibiskup, musíme milovat i je. To samé pak kladl na srdce i náš otec Jaroslav v Pacově! Všichni jsme Boží děti. Zášti už bylo dost a k obrácení nevede.

Byla jsem ráda, že taktika hnutí jít ve více průvodech vyšla. Zranitelné osoby byly tak více chráněny a já se mohla zapojit do modliteb a písní. Sestřička vedle mi držela mobil se zpívanou písní, jiná

paní darovala dětem koláčky. Cítila jsem obrovskou naději a vděčnost.

Vedoucí naší skupiny dostával zprávy, která ulice je zablokovaná, proto jsme někdy museli změnit směr. Na Karlově mostě při pohledu na sochu sv. Jana Nepomuckého jsem si uvědomila, že se blíží svátek tohoto světce (a v předvečer svátku se budou konat slavnosti Navalis, aby přiblížily jeho duchovní poselství široké veřejnosti). On dokázal říci králi „Ne“, proto byl zabit. Kéž umíme stavět mosty tam, kde jsou rozpory, aby už nikdo nemusel trpět a umírat pro věrnost pravdě!

Když jsme se blížili k Václavskému náměstí, potkávali jsme průvody blokujících a těžkooděnce, kteří odpůrcům zamezili vstup na náměstí z přilehlých ulic. Uzavřeli i podchody z metra a pasáže a koridorem pouštěli jen příznivce HPŽ. Byla jsem ráda, že naše skupina dorazila včas a stihla zde perfektně připravený program.

Moc se mi líbilo, jak místopředsedkyně Zdeňka Rybová motivovala

Je na čase se probudit
a na pochod pro život jít,
respekt k nenarozeným obnovit,
hodnoty, které by měly být
samozřejmé, podpořit.
Všichni mocní světa by si měli
uvědomit,
že pravdu nelze pohrbit a
kamenem zavalit.
Lidský život má nekonečnou cenu,
braňme ho a děkujeme za něj Bohu.
A prosme ho o požehnání,
ať každý lidský život chrání.
Bůh se z lásky stal dítětem,
děkujeme za jeho život, je jeho
darem.

se svým pomocníkem děti. I ty, které plakaly, protože jim „obránkyně lidských práv“ s úsměvem propíchaly balonky.

Líbily se mi děti na pódiu, které sdělovaly své zážitky pomocí veršů, které spolu s rodiči složily. Byly moc pěkné a vtipné. Jedna recitující holčička byla z Pelhřimova.

Na pódium byly pozvány i konzultantky Linky pomoci, které poskytují anonymní podporu ženám v těhotenství či po potratu nebo těm, které jsou tlačeny k potratu.

Poslechli jsme si i vyprávění paní, na níž odpůrci pokřikovali „Moje tělo, moje volba“ a neuvědomovali si, že jim jejich tělo nikdo nebere. A když provolávali „Vaše děti budou jednou jako my“, připomněla jim, že kdyby jejich rodiče byli jako oni, tak by tady dnes nebyli.

Na závěr nás naladil otec biskup Kročil svou vírou ve vzkříšení a mladé k tomu, aby se nebáli mít více dětí.

Po závěrečném požehnání jsme se rozcházelí. Já jsem pokulhávala na metro a pokoušela se také složit nějaký veršík, který však není tak roztomilý jako ty od dětí. *(redakčně kráceno)*
Marie Simandlová, Jetřichovec

Ondřejov - jeden z příkladů péče o kapličku

Ve většině vesnic máme na návsi kapličku, která bývala a někdy stále je místem pobožností a poutních mší svatých. Hodně kaplí je buď přímo zasvěceno Panně Marii, anebo se v nich přinejmenším slaví májové pobožnosti. Měsíc květen je také příležitostí ozdobit kapličku čerstvými květinami.

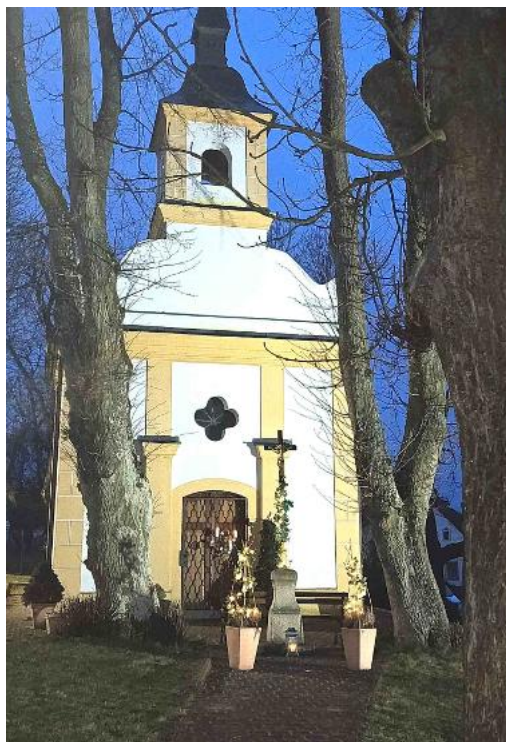
Když je kaplička krásně opravená a udržovaná, je to radostný pohled.

Je za tím samozřejmě práce místní dobré duše, která

věnuje svůj čas, aby tyto drobné stavby povznášely všechny, kteří jdou nebo jedou kolem. Jedním z těchto lidí, kteří pečují o tyto sakrální stavby, je Irena Kotrčová z Ondřejova. Oslovili jsme ji, aby nám pověděla něco o místní kapli.

Ta se o kapli Nanebevzetí Panny Marie stará už 16 let. Jak vysvětluje, dříve měly místní ženy pravidelně společnou modlitbu každou neděli a bylo jich i deset. Během covidu se v kapli modlily každý den. V součas-

nosti se už k pravidelné modlitbě nescházejí, protože zbyly už jen dvě a spíše využívají pestré nabídky pelhřimovské farnosti. Nicméně Irena Kotrčová o kapli pořád pečuje, stará se o její květinovou výzdobu a úklid.

Zajímavostí podle ní je, že pout' se v Ondřejově slaví 10. neděli po Velikonocích, a ne na slavnost Nanebevzetí Panny Marie – jak by odpovídalo zasvěcení. Kdysi v kapli proběhly i troje křtiny, dnes tu jediným obřadem je poutní mše svatá.

Irena Kotrčová se spolu s manželem také před třemi lety postarala o opravu křížku v poli u vesnice. Když měl být znovu vysvěcen, bylo velmi špatné počasí, ale zajímavé bylo, že jakmile otec Josef Sláčík křížek posvětil, ukázala se duha a bylo krásně.

Všem, kteří se v místech svého bydliště obětavě starají o tyto drobné památky, anebo se v nich dokonce schází k modlitbě, patří velké poděkování, protože tak nejen zkrášlují naši krajinu, ale zejména vyprošují Boží požehnání pro všechny lidi v okolí.

Eva Čekalová

Pacov **sv. Michaela**

Pokud někde v okolí kostel opravdu dominuje náměstí, tak je to právě v Pacově. Asi aby každá jeho návštěva obnášela jisté úsilí, přicházíme do něj schody „zespodu“ z jižního boku. V předsíni nás vítá stříbrný anděl, odkaz na patrona, sv. Michaela archanděla. Při celonočních adoracích drží v rukou zapálenou louč, kterou zve do chrámu Páně.

Michael je knížetem nebeského vojska, a proto se v pacovském kostele nejprve vyplatí podívat se nahoru. Uvidíme tak jedinečnou gotickou klenbu s barevně zvýrazněným žebrovím. Vše působí nově, a to díky nedávné rozsáhlé rekonstrukci interiéru, o které přehledně informují vitríny v předsínce. Opravy probíhaly v letech 1999-2007 a jejich duší byl Jan Kokeš (a to mu tehdy bylo 70 let – letos mu bude 96 a stále je fit!)

Počátky chrámu spadají do konce 13. století, r. 1300 dokládá náhrobní kámen (těch je mimochodem uvnitř i vně kostela úctyhodných 17) Hrona z Pacova, o to cennější, že do žuly je vytesána i

Foto: Jiří Krbec/Mapy.com

Foto: autor

podoba dotyčného. Poté od konce 14. století do začátku 16. století došlo k zaklenuť lodi do formy dvoj-lodí, vzniku pětibokého presbytáře, zřízení kaple a dalším úpravám.

Posléze byla zbudována kruchta a přistavěno šnekovité vnější schodiště, následně i severní sakristie a už zmíněná jižní předsíň, již zdobí gotický portál. Dva požáry v 18. století si vynutily opravy a dostavbu pomocí cihel místo kamene.

Zajímavé je, že obě lodi nejsou stejně široké (pilíř nestojí v ose kostela). A další „záhadou“ je, že výklenky na okna jsou sice gotické - lomené, ale jsou do nich zasazena obdélníková renesanční okna. Na různých místech (svorníky klenby, reliéfní desky v plášti...) znalci najdou znak rodu Malovců.

Presbytář je od lodí oddělen lomeným obloukem a vévodí mu oltářní obraz Klanění tří králů od Bedřicha Kamarýta, kněze a tak trochu dvorního malíře severozápadu Pelhřimovska (kaplanoval mj. v Hořepníku). Pozoruhodná je i řezba na oltáři s tématem Večeře Páně.

Zcela nahoře nad Božím okem je socha patrona, archanděla Michaela. Odkazy na Apokalypsu pak najdeme ve stříšce kazatelny – anděla s trubkou a Beránka s knihou o sedmi pečetích.

Zpěváckou kruchtu ve tvaru pís-

Pohled na strop

Boční mariánský oltář

mene U v pohledu zezdola ožívují renesanční malby s výjevy ze Starého zákona. A na bočních oltářích v „podloubích“ pod kruchtou najdeme vlevo Pannu Marii svatohorskou a vpravo oltář Srdce Ježíšova. Prostor vpravo vepředu naproti kazatelně pak vyplňuje postranní oltář sv. Josefa, před nímž stojí gotická cínová křtitelnice.

Ze zajímavých inspirací pro aktivní farníky odjinud zmiňme nejen nástěnku s přehledným rozpisem lektorů, úklidů, živého růžence a putovní sošky Panny Marie (více viz článek o laicích), ale i samoobslužnou knihovnu. Čtenáři si tu sami zapisují výpůjčky „dobrých knih“, jak pravdivě hlásá nadpis na regálu.

Další atraktivní nabídkou nejen pro turisty je možnost vzít si ze stolku citát Písma v ruličkách (Slovo pro Tebe) či umístit zapálenou

Nahoře malby na hrazení krucht, vlevo dole náhrobek s podobou Hrona z Pacova, vpravo dole svíčky, slova a archanděl s loučí.

svíčku do pískového lůžka, známého zejména z pravoslavných kostelů.

* * *

Co se týká dalších kostelů v nedávno sdružené pacovské farnosti, ne všechny jsou v tak dobrém stavu jako ten sídelní. V nejlepší „kondici“ je zřejmě novorománský kostel sv. Jana Křtitele ve **Velké Chyšce**. Ten je už od 12. století (původně románský, poté gotický) majetkem strahovských premonstrátů, kteří také spolufinancovali nedávnou velkou rekonstrukci interiéru včetně restaurování varhan.

V barokním kostele sv. Bartoloměje v Pošné, který působí mohutným dojmem díky svému umístění na návrší nad silnicí, nyní začíná příprava na restaurování fresek v presbytáři, odkrytými zhruba před půlstoletím. Ve **Zhoři** je malý barokní kostelík Nanebevzetí Panny Marie zajímavý tím, že nemá věž, ale zděná zvonice stojí samostatně kousek dál od něj.

Podobné rozměry má i kostel sv. Marka v **Těchobuzi**, proslavený tím, že zde během svého pobytu sloužil ranní mše Bernard Bolzano, německy hovořící matematik, filozof a kněz italského původu. Prameny uvádějí, že kromě mši místním lidem i předčítal z novin, besedoval s nimi a snažil se jim pomáhat v řešení sociálních problémů.

V nepříliš utěšeném stavu je gotický kostel sv. Václava v **Cetorazi**, zajímavý mj. tím, že do něj byl přenesen barokní oltář Abrahama Stolze ze zrušeného pacovského kláštera karmelitánů (v něm byl totiž též kostel sv. Václava, dnes už ale nezpůsobilý k bohoslužbám a stejně jako celý zámek patřící městu). Kuriozitou Cetorazi je za prvé zvon Václav, který byl v obou světových válkách odvezen k roztavení, ale vždy se vrátil vcelku, a za druhé křivá špička věže vlivem poškozeného krovu. Nadějí a úlevou pro farnost je to, že Cetoraz souhlasí s převodem kostela na obec a shání peníze na opravu.

Barokní kostelík sv. Barbory na **pacovském hřbitově** (využívaný jen při pohřbech, dušičkách a svátku sv. Barbory) vznikl rozšířením původní osmiboké kaple. Jméno svěťice má souvislost s iniciátorkou přestavby, hraběnkou Johanou Eusebií Barborou ze Žďáru, a i zde se nachází obraz Bedřicha Kamaryta. Tady ale - na rozdíl od Cetorazi - o převod kostela město Pacov zájem nemá.

Jan Mazanec

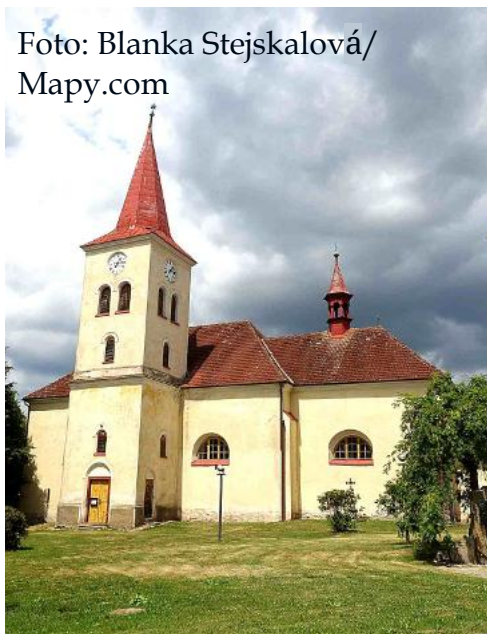
Pacov - hřbitov
sv. Barbory

Foto: DP/Mapy.com

Cetoraz -
sv. Václava

Foto: Blanka Stejskalová/
Mapy.com

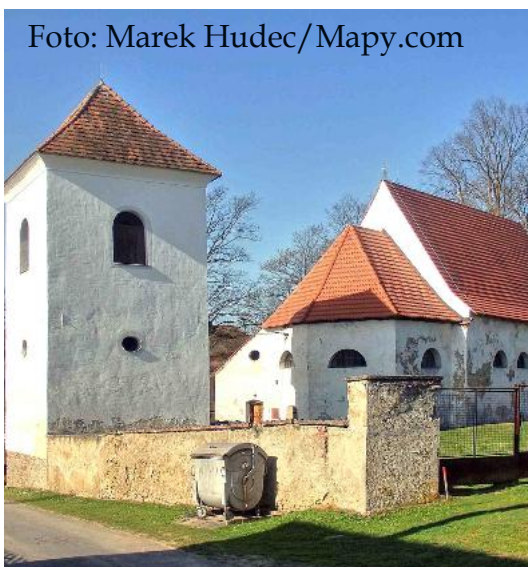
Pošná -
sv. Bartoloměje

Foto: Jiří Krbec/Mapy.com

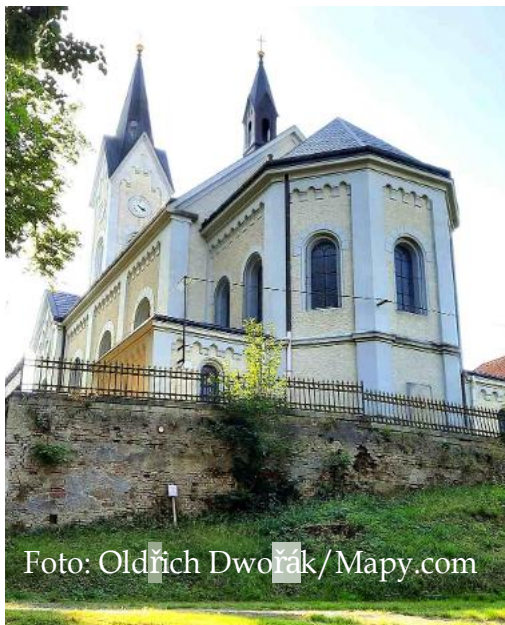

Zhoř -
Nanebevzetí Panny Marie

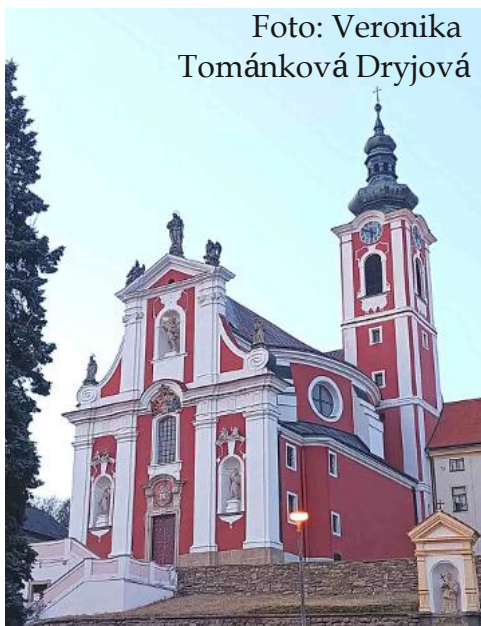
Foto: Marek Hudec/Mapy.com

**Velká Chyška -
sv. Jana Křtitele**

**Pacov - zámek -
kaple sv. Václava**

**Těchobuz -
sv. Marka**

Foto: Blanka Stejskalová/Mapy.com

**Pacov -
kaple sv. Anny**

KOSTELY, MŠE A POUTĚ

farní kostel sv. Michaela v Pacově - mše Po 8.00, St a Pá 18.00 (zimní čas 17.00) h, Ne 9.30 h, pouť na svátek sv. Michaela archanděla, neděle kolem 29. září

kaple sv. Barbory (hřbitov Pacov) - mše jen o pohřbech, Dušičkách a kolem sv. Barbory, 4. prosince.

filiální kostel sv. Václava v Cetorazi - mše Ne 8.00 v lichém týdnu, pouť na sv. Václava, 28. září

filiální kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Zhoři - mše So 18:00 (zimní čas v 17:00) v lichém týdnu a na 1. sobotu v měsíci v 8:00, pouť na sv. Nanebevzetí Panny Marie, neděle po 15. srpnu

filiální kostel sv. Bartoloměje v Pošné - Ne 8.00 v sudém týdnu, pouť na sv. Bartoloměje, neděle kolem 24.srpna

kostel sv. Marka v Těchobuzi - poutní bohoslužba slova v Ne po sv. Markovi (25. duben)

filiální kostel sv. Jana Křtitele ve Velké Chyšce - mše So 18.00 v sudém týdnu (zimní čas 17.00) s nedělní platností, pouť na Stražišti v neděli kolem 24. června

kaple (jen poutě): _____

Zhořec – sv. Jana Nepomuckého

Jetřichovec – Seslání Ducha svatého

Zadní Střítež – sv. Antonína z Padovy

Bratřice – So po pouti na Stražišti

Bedřichov – Zvěstování Panny Marie, pouť 1. Ne v červenci

Pacov a Pojbuky, kaple sv. Anny – sv. Anna

Útěchovice pod Stražištěm – Nanebevzetí Panny Marie

Velká Rovná – sv. Andělů strážných

Bradáčov – sv. Václava

přífařené vsi: Bradáčov, Horní Světlá, Bratřice, Cetule, Cetoraz, Valcha, Důl, Nová Ves, Nížká Lhota, Nový Dvůr, Hrobská Zahrádka, Bedřichov, Hrstky, Jetřichovec, Roučkovice, Hrádek, Velká Rovná, Pojbuky, Zhoř, Dolní Světlá, Zadní Lomná, Pošná, Nesvačily, Proseč, Zahrádka, Samšín, Těchobuz, Útěchovice pod Stražištěm, Velká Chyška, Vodice, Hájek, Malešín, Vysoká Lhota, Zadní Střítež, Zhořec, Zlátenka

předešlí kněží Pacov

1948-52	P. Ferdinand KONDRYS
1953-88	P. Jaroslav CÍSLER
1988-93	spravováno z Pošné
1992-1993	spravováno ze Smilových Hor (P. Anton ŠIMURDA)
1993 + 1996-98	P. Jiří CIHELNA (1993-96 léčení po autonehodě)
1993-95	P. Alois SASSMANN z Pošné, později z Pacova (dnes starokatolický kněz v Táboře)
1998-2008	P. Jaromír STEHLÍK, 1999-2002 pomoc P. Pavel KUBŮ
2008-14	P. Tomáš HAJDA

předešlí kněží Cedoraz

1946-1948	P. Pavel ŠTEMBERK
1948-64	spravováno z Pošné, 1971-74 z Věžné (P. Milan PÍŠA)
1974-83	spravováno z Černovic (P. Václav ROUBAL), výpomocný duchovní Mons. Josef NOSKA
1983- 2019	spravováno z Pacova a Pošné, poté sloučeno s Pacovem

předešlí kněží Pošná

1948-54	P. Ondřej RYTÍŘ
1954-58	P. František UHLÍŘ, pak do r. 1964 spravoval z Věžné
1976-83	spravováno z Pacova
1983-87	spravováno z Nové Cerekve (P. Prokop CHRAMOSTA)
1987-1993	P. Benedikt Josef KOZEL, CFSsS
1993	spravováno z Božejova (P. Josef CHARYPAR)
1993-95	P. Alois SASSMANN
1995-2014	spravováno z Pacova, r. 2019 sloučeno s Pacovem

předešlí kněží Velká Chyška

1959-76	spr. z Pacova (výpomoc P. Justin František ŠÍT, OPraem)
1993-2019	spravováno z Pacova, poté sloučeno s Pacovem

předešlí kněží Zhoř

1945-48	P. Ladislav MALEČEK
1948-49	P. Josef URBAN
1953-61	spravováno z Pacova, P. Jaroslav CÍSLER
1969-90	výpomoc P. Cyril Ludvík PETRŮ, OPraem (autor knihy <i>Dnes ke mně mluví – o světcích</i>)
1990-2019	spravováno ze Smil. Hor a Pacova, s ním pak sloučeno

Souhlasil jsem s tím, že Bůh do toho půjde se mnou

P. Mgr. Jaroslav ŠMEJKAL se narodil v roce 1962 v Českém Krumlově. Studoval učební obor s maturitou a pět roků pracoval jako seřizovač textilních strojů. Roku 1989 byl přijat do kněžského semináře, na kněze byl vysvěcen v roce 1994. Poté rok působil na Klokotech a v Táboře, poté jako administrátor v Čerňovicích. Roku 2005 se stěhoval do Českých Velenic a v roce 2014 se vrátil zpátky na Vysočinu – do Pacova. Má rád přírodu, procházky v lese, zpěv ptáků a nerad se stěhuje.

1. Jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Začala někdy ve 26 letech. Po rozchodu s věřící dívkou (její sestra je mimochodem řádová sestra) jsem pociťoval silnou touhu po Božím slově a modlitbě, růžence. Také mě to táhlo do našeho farního kostela ve Křemži. Místní farář František Hranáč si toho všiml a naznačil mi, že bych mohl být knězem. Asi rok jsem s tím bojoval, ale Hospodin mě přemohl. Nakonec jsem souhlasil s podmínkou, že do toho půjde se mnou, protože sám na to nemám. Bylo to v roce 1989, kdy jsem ještě musel k pohovorům u církevních tajemníků, kde mě nenápadně vybízeli ke spolupráci s režimem. Sotva jsem nastoupil do litoměřického semináře, přišla Sametová revoluce. Další rok jsme pokračovali už v pražském semináři a stali se z nás studenti Karlovy univerzity. Po promoci mi začali před jméno předsouvat Mgr. a už mi to tam zůstalo.

2. Co se vám na Vámi spravovaných farnostech líbí?

Na nynějším působišti je ta výhoda, že okolní vesnice s kostely jsou blízko v dosahu. Donedávna to byly čtyři malé farnosti, které jsou nyní spojeny s tou pacovskou. Na předchozím působišti (České Velenice) jsem bydlel na faře u rakouských hranic a nejbližší farnost byla 11 kilometrů daleko, ta nejvzdálenější skoro třicet. Pacov je navíc jakási „středisková obec“, jsou tu školy, obchody, úřady, lékaři a leží někde uprostřed území, které spravuji. Je tu také církevní mateřská škola a dva domovy pro seniory. Třetí domov důchodců je Prosečí u Pošné.

Mám tak zajištěný široký rozsah svého působení – od předškoláků až po staré a nemocné.

3. Vaše pastorační zásada (heslo, motto)?

Nechci vázat farníky na svoji osobu, ale na Pána Ježíše. Já tu jednou nebudu, ale on zůstává a je věčný. Na rozdíl od nás farářů nikoho nezklame.

4. Jaká má být podle Vás být církev 21. století?

Církev 21. století by se měla nechat vést Duchem svatým, který jediný zná naše neklidné srdce a vidí do budoucnosti. My tam nevidíme, proto jsme sami sobě špatnými rádci. Občas děláme chyby, které nám neprospívají, a někdy budí i pohoršení. Naději ale vidím v probouzejícím se zájmu o duchovní formaci věřících a zájem o Boží slovo, které proměňuje lidská srdce. V Pacově už rok každý měsíc konáme 24hodinovou adoraci (teď o Velikonocích to byly dokonce dva dny) a začínají se projevovat plody tohoto tichého klanění eucharistickému Kristu. Farníci se začínají více zajímat o dění a potřeby ve farnosti, více se modlí růženec a také máme dvě skupinky modliteb matek. Naopak takovou naší bolestí je, že výuky náboženství na faře se účastní jen děti ze dvou rodin a na nedělní mši svaté většinou chybí děti. Když pak do kostela zavítá rodina s dětmi, poznamená to celou atmosféru prožívání bohoslužby. V těchto rodinách vidím naději církve.

kontaktní údaje

P. Jaroslav Šmejkal : 739 013 592, jaroslav.smejkal@dicb.cz,
web farnosti: farnostpacov.cz (nyní v rekonstrukci)

Církevní MŠ Jonáš vznikla r. 1991 jako křesťanská třída při tehdejší MŠ Za Branou. V roce 1993 se osamostatnila, získala právní subjektivitu a na Vysočině to byla první MŠ tohoto druhu. V roce 1997 byla její činnost rozšířena o středisko volného času (název CMŠ a SVČ Pacov). V roce 2014 došlo k oddělení SVČ a MŠ teď již vykonává jen činnost předškolního zařízení. Nyní sídlí na Jatecké ulici. Pedagogický sbor tvoří pět učitelek, tento rok ji navštěvuje 28 dětí.

Kontakt: www.cmsjonas.cz. **Ředitelka:** Mgr. Petra Koblicová

Jsou vztahy důležitější než počet mší, řeší v Pacově

Pacov byl kdysi samostatný vikariát, zanikl až roku 1961. A před šesti lety tu došlo k velkému sloučení pěti farností (viz *seznam předešlých kněží*) do jedné - pacovské. Kuriozitou v dobrém je tu také už přes 30 let fungující církevní mateřská škola Jonáš. Možná tedy není náhoda, že i hovor na pacovské faře sklouzává k tématům správy farností nebo k tomu, jak přilákat k víře další generaci.

V úvodu setkání zazní povzbudivá vzpomínka na to, že někdejší biskup Jiří Paďour si Pacov pamatoval jako jednu z živých farností. Dnes do pacovského kostela v neděli míří skoro sto lidí, okolní vesnice vykazují návštěvnost od 20-30 osob (Pošná, Cetoraz) přes „apoštolský“ počet 12 ve Velké Chyšce až po „pár lidí“ ve Zhoři.

„Tady byli v jednu dobu dokonce tři kněží. A my jako ministranti jsme měli školení, při kterém jsme se učili Svatohorský zdravas a při májových pobožnostech jsme ho zpívali,“ vzpomíná pamětník František Zajíc, jak za jeho mládí do Pacova lidi dokonce svážel na nedělní mši autobus. „Třeba na Bílou sobotu obřad probíhal už od rána. Pálila se hranička, byly modlitby v kostele a odpoledne přicházeli hosté. Mládež se scházela na náměstí a korzovala. Večer bylo velké shromáždění, hrála dechovka, v oknech domů svítily svíce...“ popisuje František Zajíc, který se (až v penzi!) naučil na varhany a řadu let doprovázel všednodenní mše.

Dodnes mimochodem hraje na dudy a ještě vypomáhá jako kostelník. Většinu této služby po něm ale už převzal akolyta Aleš Neliba, který se sem nedávno s manželkou Renatou přistěhoval. S technicko-provozními věcmi mu vypomáhá Miroslav Kokeš, někdejší dlouholetý ředitel pacovské Charity. Ministrantů je tu kolem pěti, s lektory problém také není, 10 až 12 se jich střídá dle ročního rozpisu. Roční rozpis je i na úklid kostela. Převažují ti „kostelní“, občas ale přijde někdo „zvenčí“. A už není tolik dobrovolníků, takže frekvence je jednou za 14 dní.

V neděli a větší svátky přijíždí do Pacova varhانیčit Marie Holerová z Chýnova, přes týden hraje v Pacově i některých vsích jeden z nejmladších varhaníků vikariátu, Jiří Bratránek. Do Cetoraze nepravidelně jezdí hrát učitel pacovské ZUŠ Vojtěch Kudrna. Kostelníci tam vykonává Marie Nocarová. „Kostel je v žalostném stavu, věřící souhlasili s tím, že

se převede z církve na obec,“ vysvětluje. Dlouholetou kostelnicí ve Zhoří je Zdeňka Toupalová, ve Velké Chyšce před několika lety zemřel kostelník Jan Hojek a po odchodu do důchodu z pacovské charity tuto službu přebrala Hana Adamová. O kostel v Pošné se pečlivě stará Marie Šimková s celou rodinou. O květinovou výzdobu kostela v Pacově pečuje Marie Simandlová z Jetřichovce, kterou čtenáři našeho časopisu znají jako autorku řady textů a která se také stará o kapli v této místní části Pacova.

Účinky růžence

Potřebný doprovodný „provoz“ je tedy na Pacovsku zajištěn. Co se týká věcí nad rámec mší, v první řadě je tu silný vztah k růženci. Ten se ve městě modlí každou neděli nejen v kostele, ale v neděli odpoledne i v kapli sv. Anny. „Sejde se nás tam čtyři až sedm, jako sousedi na návsi, modlíme se, ale také si povídáme,“ zmiňuje Miroslav Kokeš. Pokud může, dorazí i P. Jaroslav Šmejkal. „Kdybych si po obědě lehnul a věděl, že oni se tam modlí, měl bych výčitky. Je třeba využít čas, který je nám darován,“ dodává otec Jaroslav.

Další pomyslné špendlíky s pravidelnou modlitbou růžence můžeme zapíchnout v Jetřichovci, kde se v úterý schází už zmíněná Marie Simandlová se svou dcerou Petrou Koblicovou.

Foto: autor (na snímku ještě chybí Marie Nocarová, která musela ze setkání dříve odejít).

A úctyhodnou výdrž vykazují Sudkův Důl, kde se tři až osm lidí (dle ročního období) tuto modlitbu modlí každou sobotu už 17 let.

„Má to úžasný dopad na obec. Například se k nám přidala celá vesnice s tím, že se v neděli bude dodržovat sváteční klid a nikdo nebude pouštět cirkulárku nebo sekačku“, říká Josef Cívín (*představili jsme ho už u černovické farnosti, nicméně Sudkův Důl hraničí právě s pacovskou farností, s níž udržuje živé kontakty - pozn. red.*).

Do mariánské úcty spadají i první soboty ve Zhoří, kde se zájemci scházejí k litaniím s varhanami. Stejnou dobu běží další originální počín: podle rozpisu si lidé v Pacově berou na jeden či dva týdny putovní sošku Panny Marie domů a modlí se s ní.

Adorace i přes noc

Modlitby matek, iniciované Marií Simandlovou, se zde za tři roky natolik rozrostly, že už jsou dvě zhruba pětičlenné skupiny, které se nejen scházejí jednou za 14 dní, ale občas pořádají i intenzivní modlitební tridua.

Otec zmíněného varhaníka Jiřího Bratránka Petr a jeho rodina loni přišli s nápadem 24hodinové adorace, při které se dle rozpisu drží modlitební „stráž“ před monstrancí. Doba mezi čtvrtkem večer a pátkem (prvním v měsíci) večer je završena požehnáním. Už se zdařila i 40hodinová adorace (známá z Pelhřimova).

„Byl jsem skeptický, jestli seženeme tolik lidí. Ale většina se nepíše jen na půl hodiny, ale na celou, a najdou se i ti, kdo jdou klečat v noci. A můžu říct, že v lidech ve farnosti se pomalu něco mění k lepšímu,“ vidí plody otec Jaroslav.

Co naopak v Pacově vyhodnotili jako zbytné, jsou venkovní průvody o Božím Těle. Starší lidé měli obavy z počasí (horko, déšť, vítr), nebylo slyšet (kolem kostela vede průtah městem) slova kněze a přihlížející to vnímali jako atrakci k pobavení. „V kostele používáme mikrofon a všichni jsou do obřadu víc vtaženi,“ dodává Miroslav Kokeš.

Jak vzbudit motivaci?

Mohou se farníci ze vsí potkat na společných akcích? Jednou ročně farnost pořádá autobusovou pouť. „Není tu nedělní mše, i tím se

Nedávné biřmování v Pacově

snažím podpořit to, abychom den trávili společně,“ říká otec Jaroslav. Letos si vzali „větší oříšek“ a zkoušejí naplnit pouť do Medžugorje.

K setkání by se nabízel i dvůr pacovské fary. „Když se toho někdo ujme, rád to umožním,“ reaguje kněz. „Ale nerad někoho nutím. Jenže jak tu motivaci v lidech vzbudit, to nevím,“ říká upřímně!

Třeba o biblické hodiny nebo katecheze byl malý zájem. Mezi důvody malé účasti zmiňuje i to, že někteří se asi báli, že by se ukázalo, že jsou málo nábožensky vzdělaní - přitom by se bát nemuseli. „Také jsme zkoušeli popovídání, kdy by se společně dohodlo téma setkání, ale to také vyšumělo,“ doplňuje Miroslav Kokeš!

Možnostmi, kdy kostel hostí i nepravidelné návštěvníky, jsou koncerty pěveckých sborů Lumen nebo Slavík. Netradičním počinem s účastí kněze bylo žehnání studánek při jejich čištění, které pořádal folklórní soubor Trnávka v čele s Vladimírou Svobodovou – většinou v rámci poutě na Stražišti.

Otec Jaroslav žehnal i opravený křížek za Pacovem směrem k Roučkovovicím („U Smrčí“), žehná i při růžencových procházkách na židovský či německý hřbitov *(ve směru na Ešje v lese hřbitov 284 německých vojáků z II. světové války, u Pacova totiž byl zajatecký tábor – pozn. red.)*.

Výuka náboženství bývala v ZŠ, ale poté, co klesl počet zájemců pod školou stanovených sedm, vyučuje ho otec Jaroslav na faře – pro pět dětí ze dvou rodin. Pro děti předškolního věku tu pak je misijní klubko pod Střediskem volného času Sítí

„Tam chodí děti z naší školky anebo děti, které k nám chodily a teď navštěvují základní školu,“ vysvětluje Petra Koblicová s tím, že se jejich zájem nedaří „překlopit“ do chození do kostela. Scházejí se v počtu 8-10 jednou za 14 dní a vyrábějí třeba věci pro misie.

V Pacově funguje i nízkoprahový klub Charity Spirála pro mládež. Otec Jaroslav jeho „klienty“ párkrát navštívil, ale přiznává, že se mu nepodařilo navázat kontakt. Podle Miroslava Kokeše může mít i vliv to, že řada pracovníků Charity dnes je nevěřících, a proto pro něj kontakt s knězem není důležitý.

Začít pozvolna...

Kdo naopak věří, je, jsou zaměstnankyně školky Jonáš, jedné ze tří církevních školek v diecézi (v Pelhřimově o ni také nyní usilují). Děti tam dávají i rodiče z „nevěřících“ rodin.

„Začínáme pozvolna tím, že navážeme kontakt s rodiči, aby viděli, že u nás je rodinné prostředí a že některé věci děláme jinak. Pak se s dětmi snažíme pracovat přes vztahy, úctu a lásku k bližnímu, k přírodě a přes příběhy z Bible. A jednou za měsíc přijde pan farář s katechezí,“ říká Petra Koblicová. Školku vnímá jako „preevangelizační“ instituci.

Podle ní přes ní mají rodiče šanci zažít kontakt s církví pro ně „stravitelným“ způsobem „Myslím si, že obecně lidé mají potřebu duchovního přesahu, ale často sahají po ezoterických aktivitách. A chybí tam mezistupeň mezi touhou a chozením do kostela,“ doplňuje. Jít do kostela je pro tyto rodiny už „velká nálož“, takže na dětskou mši přišli jednou – a příště už ne.

...a zasít semínko

„Rozběhnout“ dětské mše stálo hodně energie řady lidí (velkou zásluhu na tom měla zejména Hana Loskotová). Podle ředitelky školky měly svůj smysl, přestože na ně nechodilo velké množství dětí, podle otce Jaroslava potřebný efekt neměly. A při mši mu nepřišlo vhodné mít

delší katechezi „na míru“ dětem. Kompromisem po zrušení „dětských mší“ je návštěva dětí v kostele třeba před svátky mimo mši, kdy je kněz může „volněji“ oslovit. A Petra Koblicová je mu za to vděčná.

„Někdo může říct: ‚Na co je teda ta církevní školka, když ty děti nechodí do kostela?‘ Ale mám dobrý pocit, že děláme dobré jméno církvi a až těm dětem třeba v životě bude ouvej, tak si vzpomenou na církevní školku. Snad se nějaké semínko zaseje,“ věří.

Setkávat se i po kostele

Diskuse se stáčí k tomu, že v kostele v Pacově, natož v okolních vsích nejsou mladí. Poslední „spolčo“ tu bylo za P. Jaromíra Stehlíka. A předtím se mladí scházeli spíš po domech – takto třeba Petra Koblicová chodila ke Kokešům. Hovor se vrací ke vzpomínce Františka Zajíce – že kdysi byl kostel místem setkávání, kde se budovaly vztahy.

Josef Cívín (který nedávno do časopisu přispěl zamyšlením nad tím, že mladí nerozumí „zastaralé“ kostelní řeči - pozn. red.) si myslí, že církev, která není založena na vztazích, se soustředí na nepodstatné věci. Takže

*Kruh dětí kolem
obětního stolu.*

až někde pár „skalních“ obětavců zemře, nezbude nic. Vadí mu i to, že lidé se po mši hned rozprchnou, i když by mohli pobesedovat, občerstvit se, probrat duchovní i „lidská“ témata. Za vzor živé komunity dává evangelíky v Moravči.

Sám uspořádal akci, při které se lidé z černovické i pacovské farnosti sešli u opékání berana, pojatého jako agapé, kde se modlili, četli Bibli a diskutovali různá témata.

Otec Jaroslav souhlasí s potřebností onoho „být spolu“ - sám třeba pořádá rorátní mše, po nichž se jdou příchozí na faru společně občerstvit. „Jenže kolik nás bylo? Osm? Bylo milé, že přijela mladá rodina z Cetoraze, která jinak žije v Praze, i s malým kloučkem. Ale místní ne. Přitom fara je jejich, to není můj barák. Já jsem tu v nájmu,“ zdůrazňuje.

Marie Nocarová přidává postřeh o tom, že když je v Cetorazi Den žen, přijdou skoro všichni místní. „Ale kdyby se řeklo, že tam bude něco křesťanského, tak myslím, že by vlastně lidi moc nepřišli,“ myslí si.

Otec Jaroslav dodává, že i v Pacově město nabízí prostory na zámku. Pořádá v nich besedu s oblátem, který byl na misiích v Africe. „Ale

nejsem moc kreativní typ na zařizování věcí. Když to někdo dá do pohybu, podpořím to,“ avizuje. Miroslav Kokeš dodává, že vždy musí být nějaký „tahoun“.

Centralizace farností

Diskuse se stáčí k tématu, které je nad rámec časopisu – k centralizaci farností, která je podle Josefa Civína nutná s tím, že zájemci o mše budou muset dojíždět. Podle něj jsou faráři utahaní z objíždění farností (a otec Jaroslav přiznává, že sloužit tři mše za den je pro něj už vyčerpávající). Ideál podle Josefa Civína by byl, aby kněz po mši ve městě už nikam nejel a pozval přítomné na faru. A na vsích by mše byly jen jednou za půl roku. Marie Nocarová chápe, že kněz nemůže vše stihnout. „Ale kdyby se nedělní mše v Cetorazi zrušily, byla bych smutná,“ dodává. Když se tyto nedělní mše přeruší, už se podle ní těžko obnoví.

Petra Koblicová se domnívá, že lidé ze vsí beztak musí v neděli brát auto. „A mně je jedno, jestli pojedu do Pacova, do Pošné, nebo Vyklantic. A když jedeme s rodinou na výlet, jdeme na mši tam, kde jsme. A obohacuje mě slyšet různá kázání. Ale až budu seniorka, budu ráda za mši ve své vsi,“ říká.

Otec Jaroslav doplňuje, že zrovna v Jetřichovci se lidé umí domluvit a vzít autem sousedy. „Jenže když někde nejsou vybudované vztahy, nenapadne je to. Přitom by prožili neděli se stejným sousedem, jen v jiném kostele. Musíme mít větší srdce, otevřené pro širší prostor,“ přemýšlí. Podle něj, když se rozběhne dobrá věc (třeba adorace), lidé se nadchnou, a už se nevymlouvají na čas nebo vzdálenost.

Přilivová vlna

Nemají přítomní obavu z toho, co bude za 10 let? „Jeden kněz říkal: ‚I ve víře jsou takové vlny, jednou nahoru a jednou dolů‘. Třeba ve Francii je teď hodně křtů, včetně křtů dospělých,“ povzbuzuje Miroslav Kokeš. „Jestli to jsou vlny, tak už aby byl ten příliv!“ směje se Josef Civín s tím, že nad tím vše je Bůh.

„Vždy, když něco vidím černě, Pán Bůh se postará,“ připojuje Petra Koblicová. A otec Jaroslav doplňuje, že ho potěší každá nová rodina s malými dětmi – jako třeba Převorovi, kteří se přistěhovali do Zahrádky.

Jan Mazanec

Slovo otce biskupa Vlastimila k Roku svatého Františka

Letos v lednu papež Lev XIV. vyhlásil jubilejní Rok sv. Františka a staví nám tak před oči světce z Assisi. A také v naší diecézi se chceme k papežově výzvě přidat a spojit se svatým Františkem. Na životě onoho Chudého z Assisi vidíme, že je člověkem obrácení.

Můžeme se nejdříve zadívat na sv. Františka v momentu, kdy se dostává do vězení v Perugii po prohraném boji s tímto městským rivalem, a zde přeskládává životní hodnoty. Víme, že v další své etapě má František touhu stát se rytířem. Přichází však silná pochybnost, jestli to tak má být, a dělá další krok důvěry. A pak prožije své první setkání s malomocným, s člověkem na okraji tehdejší společnosti.

Dokáže ho políbit a potom i vyhledá další malomocné. Zjišťuje, že se v chudém a nemocném setkává s Kristem. A když je takto připravený, nastává další zlomový okamžik v jeho životě: přichází do rozpadlého a opuštěného kostela sv. Damiána a modlí se v něm před křížem. A Kristus jej oslovuje: „Františku, jdi a obnov můj dům, který jak vidíš, se rozpadá.“ Časem mu dojde, že to je úkol, který se netýká kostelíka, ale celé církve. V tu chvíli František ze svého obráceného nitra volá: „Nejvyšší, slavný Bože, osviť temnoty mého srdce a dej mi, Pane, pravou víru, pevnou naději a dokonalou lásku, moudrost a poznání, abych splnil tvůj svatý a pravý příkaz.“ Od tohoto okamžiku byla jeho duše zraněna a spolutrpěla s Ukřižovaným, což se později vyjeví na hoře La Verna, kde přijme stigmata.

Po Božím dotyku u Sv. Damiána vidíme Františka, jak je překvapený tím, že mu Pán posílá první bratry. A v této nejistotě znovu prosí o světlo, otevírá Písmo a hledá v něm, jaký mají zvolit způsob života. František je tak člověkem radostného evangelijního obrácení. Takových momentů v jeho životě bychom našli víc. Jaké je jeho nastavení srdce? V závěru své životní pouti i nás vyzývá: „Bratři, konečně začněme. Dosud jsme nic neudělali!“ Byl si vědom, že musíme být lidmi stálého obrácení. Rád bych Vás všechny jako Váš biskup chtěl pozvat do tohoto silného Františkova příběhu, který nám může pomoci k naší vnitřní konverzi, abychom se mimo jiné také stali těmi, kdo šíří Boží pokoj, což s naším obrácením souvisí.

Apoštolská penitenciárie uděluje pro Rok sv. Františka **mimořádné odpustky**, které lze přivlastnit i duším v očistci. Vedle obvyklých podmínek (zpověď, svaté přijímání, modlitba na úmysl papeže a srdce bez náklonnosti ke hříchu) je třeba navštívit místo spojené se svatým Františkem a zde se:

1) – *zúčastnit jubilejních obřadů*
2) – *nebo tu strávit přiměřenou dobu v rozjímání, poprosit, aby se v srdcích zrodila křesťanská láska k bližním a upřímné předsevzetí ke svornosti a míru mezi národy, a rozjímání zakončit modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a vzýváním Panny Marie, sv. Františka z Assisi, sv. Kláry a všech svatých františkánské rodiny.*

Proto jsem k této příležitosti vybral kapli a kostely, které nás zvou k modlitbě i k vnitřnímu obrácení, a kde lze tyto jubilejní odpustky získat. Jde o místa, která jsou spojena s úctou ke sv. Františkovi, s františkánskou komunitou nebo je zde historická vazba na františkánský řád (viz *rámeček*). Kéž se za nás za všechny sv. František přimlouvá. Rád Vám všem žehnám.

biskup Vlastimil Kročil

františkánské duchovní oázy v naší diecézi

1. kapucínský kostel sv. Felixe v Sušici
2. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kájově
3. kostel Jména Panny Marie na Lomci
4. kostel sv. Filipa a Jakuba v Předbořicích
5. kaple sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí
6. kostel sv. Kateřiny v Jindřichově Hradci
7. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Bechyni
8. kostel Božího Těla v Českém Krumlově
9. kostel Nanebevzetí Panny Marie v Horažďovicích
10. kostel sv. Vojtěcha v Českých Budějovicích

Víc info (včetně mapy ČR s jubilejními místy):
frantisek800.cz
(vybrala ms)

Vojtěch Razima, kněz v Prachaticích (pochází z Hor pod Křemešníkem)

Co pro mě znamená Bůh?

Boha si nijak nepředstavuji, protože každá moje představa o něm bude vždy nedostatečná. Jsem si ale jistý tím, že Bůh je láska. Co se týče modlitby, hodně mě v posledních letech oslovila kontemplativní modlitba. Je to v podstatě meditace, bytí v přítomnosti, neustálé opakování Ježíšova jména. Tento způsob modlitby není jednoduchý, ale oblíbil jsem si ho, protože vede k podstatě – k přítomnosti, k realitě, ke mně samému, a tím i k Bohu, ve kterém všichni žijeme, pohybujeme se a jsme. A pak samozřejmě breviář, četba Písma, examen, ale nechám se Bohem oslovovat i skrze kulturu, lidi, přírodu...

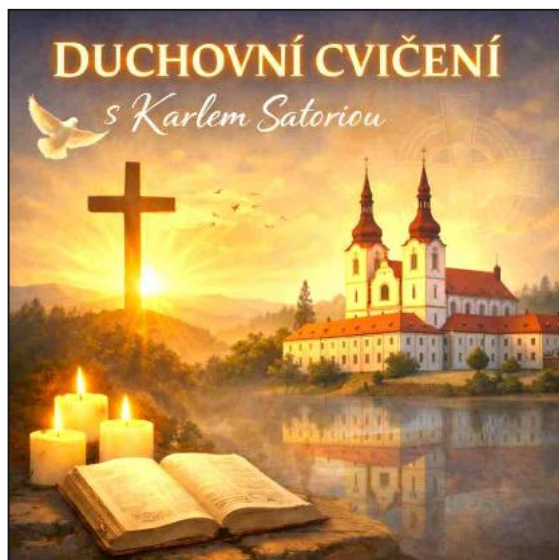
Jak se moje víra vyvíjela a jak se dnes projevuje v mém životě?

Jednou jsem někde napsal, že se to u nás doma s vírou moc nepřehánělo, a že jsem tedy neměl moc dobrý základ. Dneska bych si za tu větu nafackoval a veřejně se za ni omlouvám. Je pravda, že jsme s rodinou zrovna “nevymetali” katolické akce, ale způsob, jakým nás rodiče naučili žít, považuji za velmi křesťanský – vedli nás k respektu, k poctivosti, k lásce a k hlubokému vědomí, že jsem součástí světa, který má ještě hlubší smysl. Takže základ jsem měl výborný. Pak přišlo dospívání a já jsem se musel rozhodnout, jestli mi stojí za to se Bohem zabývat, nebo jestli mu ve svém životě vyhradím místo pouhého hezkého světonázoru. Jsem rád, že jsem se rozhodl jít cestou poznávání Boha a teď se v ní snažím pokračovat – někdy úspěšně a někdy méně. Každopádně víra je vztah, a tak o něm platí, že buďto roste, nebo se ztrácí, *tertium non datur (třetí možnost není dána, neexistuje – pozn. red.)*. A tak se snažím, aby Bůh v mém životě dostával prostor, snažím se trávit s ním vědomě svůj čas, aby se náš vzájemný vztah prohluboval, ale jak to známe z jiných vztahů, někdy to jde dost ztuhla. A jak se moje víra projevuje? Ježíš dává ve 25. kapitole

Matoušova evangelia do úzké souvislosti vztah k Bohu a k ostatním lidem, takže bych měl teoreticky být s rostoucí vírou laskavější k lidem kolem mě! Ale to ať posoudí oni:)

Jak vnímám církev?

Církev jsou pro mě lidé, kteří se snaží hledat Boha a následovat Ježíše. Nechci nikoho urazit, ale když se podívám do našich kostelů a far, někdy mám pocit, že jsou plné lidí, kteří už vlastně Boha našli, vědí, jak by věci měly být, a jsou zabydlení v určitých jistotách. Pro mě je ale cesta víry - a tím i cesta církve - určitou poutí. A každá pouť zahrnuje velkou míru nejistoty, tápání, hledání cesty, kladení otázek, nepohodlí, ale i velkou zkušenost společenství, vzájemné pomoci, nádhery a hlubokých momentů ztišení. Něco takového je pro mě církev, proto když se pak potkám s církví mocenskou, uzavřenou v nějakém hradě svých jistot, dělá se mi z toho špatně! Jeden známý italský teolog říká, že církev není muzeum k uchovávání, ale zahrada k pěstování – něco, co má žít, rašit, má být rozmanitá – a my se na tom pěstování máme s Bohem podílet. Naštěstí mám ale kolem sebe dost lidí, kteří jsou v tomto smyslu dobrými zahradníky a od kterých se učím. (tk)

Duchovní cvičení s Karlem Satoriou v Želivě nabízí prostor pro modlitbu a vnitřní ztišení s cílem prohloubit vztah k Bohu. Exercicie se zaměřují na hledání pokoje, sebepoznání a propojení duchovního života s denními povinnostmi, formou přednášek, meditací, modlitby, adorace a sdílení.

Termín: 2. - 7. srpna, přihlašování do 2. července.

Panna Maria – Bohem vyvolená nazaretská dívka

Když kdekoliv v Evropě najdeme obraz nebo sochu Panny Marie, spatříme téměř vždy mladou ženu v bílých šatech s porcelánovou pletí a svatozáří. Mnoho z nás má pak obtíže si k takové ženě vytvořit vztah. Jeví se totiž andělsky nedotknutelná a nedosažitelná. Přitom Ježíšova matka také lidsky stárla, v suchém létě měla zaprášené tváře a od práce ji bolely ruce. Bůh si ji vyvolil pro bezmeznou lásku k němu i lidem. Právě její přmluva nejvíce zasahuje jeho srdce. Jako v Káně Galilejské vyprosila pro svatebčany víno (J 2,1-11), i my ji můžeme s důvěrou požádat o přmluvu u Boha. Snad vám následující otázky pomohou naši nebeskou matku ještě lépe poznat.

ODPOVĚDNA

Co znamenají všechna ta pojmenování pro Pannu Marii?

V litaniích se můžeme setkat s mnoha různými jmény. Věž z kosti slonové připodobňuje vzácnost Marie k vzácnosti slonoviny. Věž Davidova je symbol pro nadřazenost Panny Marie nad ostatními potomky Davidova rodu. Tato věž je pro nás orientačním bodem i pomocí pro přiblížení se nebi. Archa úmluvy je místo pro uložení smlouvy. V Novém zákoně je to právě Maria, která zprostředkuje lidem novou Boží smlouvu – Ježíše. Hvězda jitřní (nebo také mořská) nám ukazuje směr v našem životě. Stánek Ducha svatého je pojmenování, kterým ctíme Marii jako příbytek, který naplnil Duch svatý a dal život Božímu synu. V písni Tisíckráte (K 812) je Maria přirovnána k libanonskému cedru, který je Bibli symbolem vznešenosti a vrcholu stvoření. Další pojmenování z této písně čerpají z 24. kapitoly knihy Sírachovec, která je tradičně vnímána jako prorocký předobraz Mariiny úlohy v dějinách lidstva.

Lze se Marii klanět?

Nikoliv. Jenom Bůh sám je hoden našeho klanění. Avšak Marii můžeme ctít jako matku našeho Pána (z Katechismu katolické církve). Klanění je chápáno jako bezpodmínečné a pokorné uznání absolutní nadřazenosti. Ctít Marii je pořádku, protože je ve víře chápána jako

V seriálu The Chosen (Vyvolení) "mladší verzi" Panny Marie sehrála Sara Ann Burciagaová, dospělou pak Vanessa Benaventeová (foto).

naše matka a sama v chvalozpěvu říká, že ji jako poníženou služebnici budou blahoslavít všechna pokolení (Lk 1,48).

Co je Mariánské večěřadlo?

Večeřadlo je místo, kde byli učedníci s Ježíšovi blízkými ženami o Letnicích naplněni Duchem svatým. Mariánské večěřadlo je dnes pojmenování pro společné setkání naplněné modlitbou k Panně Marii a Duchu svatému. **(mn)**

Charitní záchranná síť pomáháme lidem, kterým jiní pomoci nemohou. A není to jen pomoc materiální

V životě mohou nastat chvíle, kdy člověk ze dne na den přijde o své jistoty. Někdy kvůli živelné pohromě, jindy v důsledku zdravotních, rodinných nebo sociálních problémů. Právě pro tyto situace je tu Charitní záchranná síť (CHZS) - služba určená lidem, kteří se ocitli v nouzi a potřebují rychlou a konkrétní pomoc.

Do těžké životní situace se může dostat kdokoli. Pomoc CHZS je určena osamělým jednotlivcům, rodinám s dětmi, seniorům, samoživitelům i lidem bez domova. Cílem není jen poskytnout materiální podporu, ale také pomoci člověku znovu získat pocit bezpečí, naděje a lidskou důstojnost.

Více než jen materiální pomoc

V roce 2024 jsme podpořili 459 osob, v roce 2025 již 677 osob. Charitní záchranná síť není pouze o výdeji věcí. Je to místo lidského setkání, porozumění a naděje. Pracovníci Charity Pelhřimov jsou připraveni v těžké situaci nasměrovat, poradit, a pokud je to potřeba, i doprovodit.

Co konkrétně CHZS nabízí?

Materiální pomoc: Poskytování trvanlivých potravin, drogerie, ošacení, nádobí či hraček.

Lidská podpora: Doprovázení v těžké situaci, odborné poradenství a nasměrování k dalším krokům.

Terénní práce: Pokud situace vyžaduje, sociální pracovníce navštěvují potřebné přímo v jejich domovech.

Základní hygiena: Nabízíme možnost osprchování (Pelhřimov).

V odůvodněných případech poskytujeme i krizovou finanční pomoc.

Veškerá pomoc je poskytována bezplatně!

Chcete pomoci i vy?

Velmi si vážíme všech dárců, kteří nám pomáhají tuto službu zajišťovat. Pokud máte doma zachovalé věci, které už sami nevyužijete, můžete je darovat na některém z našich pracovišť:

Pelhřimov: Každý pracovní den (8:00 – 15:30) v přízemí budovy u výtahu.

Pacov: Ve výdejních časech nebo dle domluvy (731 257 759)

Kamenice nad Lipou: Každý pracovní den (7:00 – 15:30) v chodbě za druhými vstupními dveřmi.

Pravidelně se také účastníme Sbírkky potravin, kde nás můžete podpořit nákupem trvanlivých zásob.

Pokud se nacházíte v nouzi, nebo znáte někoho, kdo by naši síť mohl využít, neváhejte se na nás obrátit. Jsme tu pro vás na třech místech v regionu - viz tabulka vpravo.

Jana Žižková, Charita

Pracoviště	Adresa	Kontakt	Otevírací doba
Pelhřimov	Solní 1814 (1. patro)	774 323 513 (M. Švárová)	Po 9:00–10:30, Čt 12:00–15:30
Pacov	Pošenská 235	731 257 759 (A. Vlachová)	St 13:00–16:00, Pá 9:00–12:00
Kamenice n. L.	nám. Husovo 94	731 604 548 (M. Vondrová)	Út 9:00–12:00, St 13:00–16:00

Seniorky z Kamenice si splnily vesmírný sen

Přání, které zaznělo na podzim, se na jaře proměnilo ve skutečnost. Dámy ze Senior klubu při Charitě Pelhřimov se vydaly na výjimečný výlet do Planetária Třebíči.

Senior klub, fungující v Kamenici nad Lipou od roku 2018, se pravidelně schází každé pondělí. Společné tvoření, cvičení, besedy a setkávání jsou pevnou součástí jeho programu. Letos k nim díky podpoře dárců přibyl také nevšední zážitek, poznávací výlet za hvězdami.

Myšlenka uskutečnit výlet vznikla v prosinci, kdy Charita Pelhřimov oslovila dárce s cílem zajistit seniorům bezpečný a pohodlný program mimo běžné prostředí. Planetárium v Třebíči se ukázalo jako ideální volba. Nabízí bezbariérové prostředí, pohodlná sedadla a poutavý výklad o vesmíru.

Na jaře pak autobus plný očekávání vyrazil z Kamenice nad Lipou.

Program v planetáriu zahrnoval přednášku o zajímavých jevech na obloze a projekci filmu o sluneční soustavě ve speciální kopuli.

Nechyběl ani společný oběd a dobrá nálada, která všechny provázela po celý den.

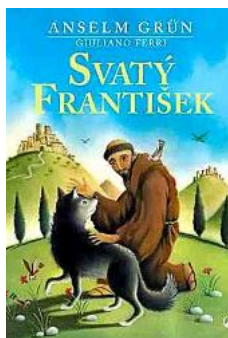
Velké poděkování patří všem dárcům, kteří přispěli na dopravu a vstupné a umožnili tak uskutečnění tohoto výletu.

Děkujeme také Planetáriu Třebíč za vstřícné a profesionální přijetí.

Senior klub tak pokračuje dál obohacený o nové zážitky a s radostí, že kolem sebe má lidi, kteří mu fandí. Děkujeme.

Karla Bradáčová, Charita

Přiblížit letošního svätce č. 1 nejen dětem, ale i jejich rodičům „františkánsky“ jednoduchým způsobem se rozhodl jeden z nejpovolanějších (letos již 80letý), německý benediktin Anselm Grün. Poutavě píše o tom, jak byl František rozpustilý, jak se rozhodl „vysvléct“ z bohatství a vést prostý život, proč mluvil právě s ptáčky, jak zvládl zkrotit vlka v Gubbio a proč měl tolik rád právě chudé lidi.

"Z kapes saka mu vyhmátnou svazek klíčů od kostela / II. patro zprava třetí cela. / Vyhladověť, co půlhodinu budít / žárovku nevypínat." Jednu z básní této zvláštní sbírky Miloš Doležal věnoval i "svému" P. Toufarovi. Kromě něj si v těchto tragikomických litaniích všímá různých kuriozit a zajímavostí v životě různých českých osobností uměleckého i politického života, ale i padouchů.

Americká rabínka a spirituální koučka Sherre Hirschová píše o tom, jak zvládat přelomová obtížná životní období. Nepovažuje za překážky, ale za „prahy“, přes které kráčíme do další místnosti. Sedm kapitol, psaných s laskavým humorem a nadhledem, se zabývá tím, jak s co nejmenší újmou překonat narození dítěte, sňatek, úmrtí blízké osoby či ztrátu zaměstnání.

Mediálně známý kněz Jan Hanák ve své knize nechává zaznít názorům 12 žen a domnívá se, že kněží by měli víc hlasům žen naslouchat. Svou knihu nazval provokativně Za kostelem – protože „za kostelem“ se podle něj děje spousta věcí: můžou se tam odehrát první lásky, chodí se tam na cigaretu nebo vyčůrat, kritizuje se kázání, mluví se tam o věcech, o kterých se v kostele mlčí.

Vzácnou událost, jakou je blahorečení kněží Jana Buly a Václava Drboly, brněnské biskupství pojalo tak, aby bylo moderní a srozumitelné i mladší generaci. Tak vznikl krátký animovaný film, v němž se velmi plasticky podává příběh obou kněží, včetně dobových rekvizit (snad jen Jawa "Kývačka" se mi tam nezdá, začala se vyrábět až roku 1954).

V podcastu Godzone popisuje Matěj Hlavatý událost po autonehodě, kdy zažil klinickou smrt. Své tělo viděl z výšky a pak už viděl světlo, ze kterého vyzařoval pokoj. Následně přišel Ježíš a zeptal se ho, jestli je ochoten mu dát jedno své oko, aby mohl vidět "dál". Lékaři mu předpovídali, že nebude nikdy chodit a nebude moc mít děti. A jak Matěj dosvědčuje, vše nakonec bylo jinak.

P. Josef Prokeš z Lomce už dávno na krátká videa, zvané Pondělní nakopáváky, není sám. Objevují se v nich i další zajímaví lidé, a vidíme, že i na včely v úlu se dá napašovat duchovní poselství. Stejně tak jako na běžecké hodinky - což nejlip umí Josefův spolupracovník, též vytrvalec a rodák z Hor pod Křemešníkem, P. Vojtěch Razima.

Tip na pouť minoritů v Jihlavě - brněnská diecéze

Mezi františkány patří i minorité. Ti nejbližší nám žijí v Jihlavě, kde Přemysl Otakar I. nechal založit kostel pro jejich řád. Konvent byl dle legendy prvním minoritským počinem u nás, jen pár let po smrti sv. Františka.

Klášteří kostel Nanebevzetí Panny Marie dal název i ulici, kterou komunisté na pár let překřtili na ulici Obránců míru - vtipálci ji ale říkali „ulice Obránců Matky Boží“. Slovo „obránci“ ale komunisté trefili, minoritům se totiž připisuje zásluha za záchranu města 19. 2. 1402. Tu noc loupeživí rytíři překonali hradby, ale protože minorité drželi noční chór, včas zburcovali obranu města. Událost připomíná kamenná deska i freska. Trojlodní románský klášterní kostel byl po požáru r. 1353 přestavěn na gotický. Věž je celá kamenná (na Moravě jsou takové jen dvě) a bez základů ji drží čtyři sloupy uvnitř kostela. Nejstarší fresky jsou ze 13. století. Kostel je vzácně dochovanou mendikantskou („žebrovou“) stavbou, s její typickou skromnou výzdobou a účelností, oltář je orientován netradičně k jihu, protože tam přece leží Assisi. V kapli Božského Srdce Ježíšova bývá ve vánoční době vystaven betlém, údajně největší v Kraji Vysočina.

(hm)

Soutěž: poznejte fotku z našeho vikariátu

Minulou fotku Veroniky Tománkové Dryjové, **kapli v Čelistné** (vlevo), uhodly Zuzana Barčiaková, Hana Příbylová a Monika Harudová. A Pavel Pípal připojil informaci, že kaple leží na žluté turistické trase Křemešník - Lipické údolí - Mladé Bříště!

Tipy na foto vpravo posílejte **do 15. 5.** na mazanec@centrum.cz nebo na WhatsApp (775 269 206). Výherce obdrží jako dárek knihu od Matice křemešnické, které patří poděkování.